

Tháng 10, 2018

ĐỘC HÀNH

Đi đơn độc đường trường sao buồn quá!
Đường thênh thang, những dốc đứng buồn tênh,
Núi chên vênh, thân ngược gió mỏng manh,
Tâm giữ Lửa, Lửa ơi xin hoài sáng!
Ý Nga, 31.10.2018

NHIỀU LẮM! MẤT ĐÂU?

Nhiều lãnh tụ lấy ai làm quần chúng?
Lắm anh hùng, sự phân hóa trầm kha
Mất địa bàn, giữa rừng rậm sao ra?
Đâu hy vọng khi thiếu lòng cương quyết?

Nếu tất cả đều giả mù, câm, điếc
Khi Việt gian đang giai đoạn cuối cùng,
Thì anh hùng quan trọng hay anh hùng?
Ai đây chết từ từ trong tay Hán?
Ý Nga, 31.10.2018

MẮM TÀU CỘNG

Em tặng nước mắm “Phú Quốc”,
Chị biếu mắm ruốc “Nha Trang”,
Từ chối mãi vẫn không được,
Bởi xuất xứ quá làng nhàng!

Đóng gói, vô bình... lắt léo,
Sản phẩm của người Việt ta
Sao nhập nhằng lẫn lộn lẹo,
Mù mờ: “*Made in China*”?

Nhuộm gì mà màu đỏ loét?
Hóa chất trên nhãn ngồn ngang,
Chữ Tàu lẩn lướt chằng chịt
Mắm này rõ mắm xâm lăng!

Đành lòng đem quăng sọt rác,

CHỚ DÂY DƯA VỚI VIỆT GIAN!

Thiên Cộng “ăn miếng, trả miếng”
Còn em ăn... **miếng***, trả gì?
Có tìm biện pháp đáp trả,
Theo đuổi đến cùng? Lợi chi?

Chúng giỏi trở tài ngang ngạnh,
Quý quyết là loài Việt gian,
Tham danh, ác như rợ Hán
Hại ai, hại bản vô vàn!

Sao không tập trung chuyên Lửa
Giữ danh chung được thơm tho,
Kẻ gian khó về đến đích
Lửa rơm vốn chóng thành tro!
Ý Nga, 31.10.2018

*MIÈNG = mảnh vụn

GIỮ HAY PHÁ?

Chúng ta là một tập thể
Xây dựng đã rất nhiều khê
Tại sao lắm le đánh phá?
Bao giờ mới có đường về?

Nhờ ai mà nay bạc bẽo,
Theo Cộng, tạo cánh, kết bè?
Ra đường hỏi có ai nể:
Tả toì, hôi hám, thảm thê?
GHÊ!

Ý Nga, 31.10.2018

Ăn vào sẽ sớm thành ma.
Ma ơi nếu đang bị đói
Cũng chớ nên thử mặ, mà
Trường chay!
Ý Nga, 31.10.2018

Như Chiếc Lá Bay

Cây vô tình buông lá
Lá vô tình xa cây
Người vô tình thành lạ
Ta vô tình như mây.

Ôi mùa thu lá chết
Bên kia đường lắt lay
Người phu còm cõi quết
Hoàng hôn vệt tím dài.

Thảo am trong cô tịch
Vị sư già quán KHÔNG
Bao năm qua ản tích
Khép mình cõi mênh mông.

Đêm vừa khuya tiếng vọng
Âm thanh cảnh khô rơi
Thời gian là ngọn sóng
Trong dòng sông cuốn trôi.

Thu về nhẹ bước khê
Theo sắc lá đổi thay
Sáng chiều ánh chớp loé
Như chiếc lá vừa bay.

Kiều Mộng Hà

Oct 30/2018

HỜN!

(Trích thi tập NHÔNG NHỄO)

*

Hờn anh, đọc sách cho vui
Đọc nhằm chữ, nghĩa đen thui, thêm buồn
Nấu ăn, giặt giũ điên cuồng
Việc nhà sạch sẽ, nổi hờn còn vầy
Sà bông nào rửa tim này?
Người sầu cứ khóc, ai thay đổi giùm?
Á Nghi, 30.10.2018

HOA PHẢI TRÔNG!

Anh nói thương em nhất nhà
Nhà hai người thôi đó nha!
Ra đường anh thương bao kẻ,
Xin hỏi người số **đào**... hoa?
Á Nghi, 30.10.2018

AI?

(Trích thi tập: NHÔNG NHỄO)

*

- Hôm nay nội chảo tôi khua
Bà mau chuẩn bị cà chua, tỏi, mì...

Trở tài món Ý chi li
Mì ngon giải nhất, giải nhì người ăn.
Thớt, dao, bếp núc trở trần
Một người dọn dẹp cần nhân: giải ba!
(Quý nàng khó tính quá nha
Có người nấu sẵn, mặ mà cũng than?)

*

Biết ai đoạt giải mà bàn
Người già khó đoán nhùng nhằng là ai?
Á Nghi, 30.10.2018

ĐI ĐÂU MÀ ĐIỆN?

(Trích thi tập: NHÔNG NHỄO)

*

*Tục ngữ: “Cơm lành canh ngọt”

*

Một ngày mấy bận giận anh
Người chi mà lạ, cơm canh ơ hờ
Giận trung, hành hạ, thượng... thơ*
Thơ không thích khóc, ngân ngơ người hờn.

Tre già nảy mọt*... măng non
Giận già nảy mọt*... “trẻ con” trong nhà
Hai “con... trẻ”, chẳng mẹ cha?
Không chồng, chẳng vợ sao ra gia đình?

Người xinh làm thỉnh, làm thỉnh
Người không xinh, nhạc mở inh ỏi kia

HẸN NÀNG

(Trích thi tập ANH OI!)

*

Thơ về nhè nhẹ trong hồn
Sao ai nạt nộ nghe ồn ào ghê?
Ý hay chưa kịp bút để
Ghi nhanh để đó, (chàng về, hết thơ!)
Hẹn khuya thơ nhé! Cố chờ,
Người, thơ hội ngộ đúng giờ tự do.
Á Nghi, 30.10.2018

Bàn com lạnh ngắt đũa thìa
Miệng ai cũng chẳng chịu lia... ớt ghen!
Á Nghi, 30.10.2018

*MỤT: chồi cây mới nhú ra, mới mọc lên
Giận trung, hành thượng... hạ...: giận ít, hành hạ nhiều
*MỤN: dùng để chỉ số ít về con cái hoặc những nốt nhỏ mọc ở ngoài da trong tuổi dậy thì
> mụn... trẻ con: dùng với chủ ý biếm tính trẻ con và một điều xấu không nên có.

CHÀO THU

(Bài xướng)

Thu đến! Thu đâu để hỏi chào?
Ra vườn quanh quần lại đi vào
Hoa tàn lá úa, lười xua nước
Trăng rọi cảnh thưa, tựa đóm sao
Lững thững bóng còn say trong mộng
Mơ màng hồn chợt tỉnh chiêm bao
Vườn hoang bướm vàng hoa nhàu úa
Gió lạnh trăng gầy lá xác xao
Kiều Mộng Hà

THU SANG

(Bài họa)

Nàng thu trở lại, vẫy tay chào
Thong thả hải xinh gót đặt vào
Thăm cô đêm qua còn ấm nước
Cảnh hồng sương đọng giống ngân sao
Vàng cam dưới lũng trông như mộng
Đỉnh núi màu pha, đẹp biết bao
Dưới nắng thủy tinh càng rực rỡ
Hoa hoà với lá, gió, lao xao
Sao Khuê

THU CẢM

(Bài họa)

Hè đi già biệt chẳng câu chào
Thu đến nhẹ nhàng mở cổng vào
Hoa sừng rung rinh trong gió nhẹ
Mặt hồ lấp lánh rắc ngân sao
Rõ ràng cúc nở muôn ngàn đóa
Lờ lững lá rơi : đẹp biết bao
Nhìn bức tranh Thu, sao cứ ngỡ
Dường như tiếng lá vẫn lao xao
Tương Thúy

THU VÀNG

(Bài họa)

Mùa thu đã đến trở màu chào,
Cuốn hút thi nhân lạc bước vào
Ngơ ngẩn nhìn thu tươi hơn hờ
Bâng khuâng thấy lá rụng buồn sao
Lung trời vắt vẻo mây thưa thớt
Độc núi tràn lan cỏ xiết bao
Khúc nhạc "Thu Vàng" vừa khởi tấu
Hồn chùng, đã nhuộm sắc xanh xao...
PThúy

GIAO MÙA

(Bài họa)

Thu đã về chưa? Sẽ đón chào?
Hè chưa lui bước để thu vào
Ngày còn nắng rát, hoa khô nước!
Đêm chẳng mưa rào, cỏ héo sao!
Mặc khách tình hồn trong cơn mộng
Tao nhân thờ thần giấc chiêm bao
Trăng mờ xót cảnh thêm vàng úa...
Một ánh sao băng đủ xuyên xao...
Kim Phú

THU NHỚ

(Bài họa)

Thu về dịu dịu nắng nghiêng chào
Tay mở cổng vườn đón bướm vào
Chiếc lá vàng bay theo cánh gió
Trên cành thấp thoáng ánh trăng sao
Bâng khuâng lối mộng sâu lý cách
Lưu luyến mơ huyền đẹp xiết bao
Thoang thoảng hương xưa đường phàng phát
Đêm tàn sương lạnh chợt xôn xao.
Minh Giang

CẢM THU

(Bài họa)

Thu muôn sắc thắm vẫy tay chào
Mặc khách tao nhân hãy bước vào
Thoang thoảng ngoài hè hương cốm mới
Ngọt ngào dưới bếp cháo trà xao (*)
Niềm vui nho nhỏ, nhiều vô kể
Nỗi khổ mang mang, chẳng có bao
Vạn vật xoay vần, thu lại đến
Muôn màu muôn sắc gọi xôn xao.

ThúyM

(*) xao trà: chấy lá trà xanh trên chảo nóng để ngưng quá trình lên men (quá trình héo dân và oxy hóa) làm mất hương vị trà.

THU VẼ

(Bài họa)

Gió thu nhẹ nhàng vẫy tay chào
Nàng thu xinh đẹp đã bước vào
Lá đỏ nghiêng mình soi dòng nước
Trăng vàng lộng lẫy giữa ngàn sao
Thi nhân ngắm cảnh thêm mơ mộng
Lữ khách bàng hoàng ngỡ chiêm bao
Thiên nhiên huyền hoặc ngàn lá úa
Ta đứng giữa thu dạ xuyên xao.
Nguyễn Thị Thêm

THU GỢI NHỚ

(Bài họa)

Heo may lá đỏ vẫy tay chào
Gió thổi hồ thu bóng nước chao
Nhật chiếu lá rơi hồn luyến tiếc
Xuân tàn héo hạt những hư hao
Rừng thu vắng vẻ nghe chim hót
Ngõ vắng buồn hiu những nghẹn ngào
Lặng lẽ âm thầm tình mộng寐
Cảnh thu gợi nhớ cõi mơ nào?
Phạm thị Minh Hưng

XEM ẢNH XƯA

(Trích tuyển tập TỰ NHẮC)

*

Nhà không khói mà mắt cay nhớ Mẹ
Tay vuốt ve ảnh vui về đây nè!
Chớ khóc nhè lem luốc ảnh đẹp nghe!
Không nhỏ bé, Mẹ đâu mà không nhỡ?

Ý Nga, 28.10.2018

LÀ CÀNH

Ngát hoa, hoa sẽ chán chường
Sân đang thơm ngát, tỏa hương mượt mà,
Lá buồn, ngơ ngác chạm va,
Đóng khung kín mít trong nhà vui chi?

Ý Nga, 28.10.2018

KHÔNG NÊN

Bất bình, bất mãn, lo âu
Bồn chồn, bứt rứt quá lâu lợi gì?
Nỗi buồn sinh: bực, sân, si,
Ghét, khinh, bất nhẫn... Càng trì càng đau!

Ý Nga, 28.10.2018

THƯƠNG ƠI TUỔI GIÀ!

(Trích tuyển tập TRÂM TƯ MẶC TƯỜNG)

*

Hẹp đường kính, tóc dần thưa, dần nhe
Da mỏng, chùng, độ co giãn đi đâu?
Những nét nhăn trên mặt đã hằn sâu,
Phôi suy yếu, dù vẫn yêu dưỡng khí.

Di chuyển chậm, xương xốp dòn, rầu rĩ:
Thiếu calcium, dễ gãy, khớp thiếu nhờn.
Thận nhỏ dần, sụn ngày mỗi hao hơn!
Thành động mạch thế nào tim không nhỡ?

Chê võng mạc, ánh sáng trêu đủ kiêu,
Tròng mắt co, khó phân biệt sáng, chiều.
Phượng hay công thất thểu? Cáo hay điều?*

Tai nghễnh ngãng đầu hàng bao tiếng động.

THƯƠNG BIẾT MẤY

(Trích thi tập: LÁ RỤNG VỀ CỘI)

*

*Nhà nàng ở cạnh nhà tôi,
Cách nhau cái giậu bông tươi xanh rờn.
Thơ NGUYỄN BÌNH: “NGƯỜI HÀNG XÓM”*

*

Có những sắc “*xanh rờn*” mà vẫn thích
Chắc nhờ xanh sắc mượt từ bông tươi,
Hay nhờ tơ óng ả hàng xóm phơi,
Bên cánh bướm chập chờn, ai đã đợi?*

Như gió mới nhắc người xa vời vợi
Sắc quê Cha giản dị vàng rạ mời
Dẫu đời bao sắc mới là lời
Vẫn đào xới trong tận cùng tiềm thức.

Thương hết sức sắc màu đầy oai lực
Gọi hồn Nhà nao nức giữa canh khuya
Nuôi dưỡng ta luồng sinh lực thái hòa
Thơ thổ thức như duy trì nghị lực.

Ý Nga, 28.10.2018

Tình Thu Mong Manh

Sương mai hôn nhẹ nụ tròn xinh,
Óng mượt tơ, nhưng lụa trên cành,
Heo may se lạnh ngoài sân vắng,
Thu vàng, lá úa bỗng băng khuâng...

*

Thu đến chưa, sao lá ngập đường,
Một mình dạo bước ánh chiều buông,
Rừng phong vàng lá, giờ - hư ảnh,
Tình hồi đâu rồi, bóng dáng Xuân.

*

Ngày ấy chóng qua, như bóng mây,
Vàng son yêu dấu, có nhạt phai?
Hè qua, thu tới, còn nhưng nhớ?
Lòng buồn, trời có lẽ buồn lây.

*

Lợi co rút, chân răng nhiều khoảng trống
Men mòn dần qua nhai, nghiền, răn, đe...

**Nếu mà dè, thòi trẻ bốt nanh nhe
Răng vui về, về già khoe máy ảnh.**

Ý Nga, 28.10.2018

*THẬN: về già trọng lượng của thận giảm từ 20-30%

*DIỀU = điều hâu

Xào xạc gió thu, khô lá bay,
Trời thu lạnh lạnh, thoảng heo may.
Ừ nhỉ! Đã vào thu rồi đó,
Một chút hương thừa, hoen mắt cay.

Phạm thị Minh Hưng

Bài xương

Sắc Thu

Của, đỏ, nâu, vàng, rực rỡ thay
Mùa thu diễm lệ đã về đây
Cúc vàng khởi sắc xum xoe nở
Phong đỏ tươi màu lác đác bay
Lãng đàng rặng chiều che đỉnh núi
Mù mù sương sớm phủ chân mây
Thu về chợt nhớ người đi vắng
Dạn vật còn đây, kỷ niệm đây!

Thúy M 27-10-2018

Bài họa

Chiều Thu (1)

Thiên nhiên cảnh chợt ảo huyền thay
À, thế ra Thu đã đến đây
Lá rụng, đàn nai ngơ ngác ngó
Mưa giăng, bày nhận vội vàng bay
Chường chiều lạnh lạnh vang trong gió
Tiếng sáo vi vu vọng tới mây
Nhớ buổi chiều Thu trên đất mẹ
Lòng thương quê cũ, lệ đọng đây

Tường Thúy 28-10-2018

Bài họa

Chiều Thu (2)

Chiều Thu về đẹp diệu kỳ thay
Cảnh sắc muôn màu sáng ở đây
Suối bạc lượn lò dòng nước chảy
Trời xanh hồ hững to trời bay
Chập chờn cánh bướm đùa trong nắng
Chấp thoảng mặt trời ẩn dưới mây
Lá đỏ muôn chiều trong gió nhẹ
Đáng khương lữ khách dạ vui đây

Tường Thúy 28-10-2018

Bài họa

Sầu Thu

Gió heo may lạnh lá vừa thay
Khóm cúc sai hoa rộ nở đây
Đuối sáng sương rơi trên thảm cỏ
Hoàng hôn nhận lạc lương đời bay
Xa xa rặng liễu đìu hiu đìng
Chấp thoảng vòm thông lác đác mây
Cánh đỏ người đầu sầu đối bóng
Chàng năm chông chất nhớ thương đây

Kiều Mộng Hà 27-10-2018

Bài họa

Thu Nhớ

Ma thơ gõ cửa, lạ lùng thay !!!
Sáng nhớ chiều mơ, đó với đây
Chùm gió nhớ đưa lời nhắn gửi
Gom hoa trao gửi chút hương bay
Sương sa mờ ảnh thành dư ảo...
Trăng rơi bóng ai hay bóng mây
Chợt giấc niềm riêng trần trọc mãi
Mối khó lòng những ngón ngang đây

Kiều Mộng Hà 29-10-2018

Bài họa

Tuyệt Tình Thu

Không quên, cũ nhớ, oái oăm thay
Cũng bởi thu vàng đã đến đây
Chợt được bên hiền vừa hé nở
Trời xanh lãng đàng, trắng đàng bay
Đàn chim chấp cánh bay về núi
Liang thừng trăng già dạo với mây
Dáng bóng, người ơi, thư cũng vắng
Thu sang gọi nhớ, nhớ với đây...

Sao Khuê 30-10-2018

Niềm Vui Nhỏ Nhỏ Trong Ngày Của Bạn Của Tôi

Người viết được phúc duyên giữ mục Một Cõi Thiên Nhân trên Oregon Thời Báo để tâm tình với quý vị cao niên tại Portland, Oregon đã gần 10 năm qua với 441 bài viết tính đến ngày hôm nay.

Người viết cũng là "người không còn trẻ nữa" nên rất cảm thông nhu cầu tình cảm của những người cao niên sống nơi xứ người. Họ cần gặp người để tâm sự và họ đọc những tâm tình của người khác để tìm một sự cảm thông. Họ cần những bài viết đem Đạo vào Đời để sống với thiện tâm sẵn có của mình trong tinh thần an lạc nhưng không quá nghiêm trang, trịnh trọng giáo điều như lời giảng của quý vị thượng tọa, đại đức, linh mục, mục sư nơi giảng đường. Họ muốn mở mang kiến thức được truyền bá qua mạng lưới internet mà họ không có cơ hội hay phương tiện kỹ thuật để tìm hiểu trên internet. Họ cần tìm lại những kỷ niệm quý yêu của thời hoa mộng xa xưa. Họ cần biết những thông tin về sức khỏe, an sinh xã hội, sinh hoạt cộng đồng v.v.

Trải qua bao cuộc đổi thay, thay đổi của cuộc đời, chứng kiến bao nhiêu việc mất còn, còn mất, sinh ly tử biệt, những đau khổ vì bệnh tật của thân nhân, của bạn bè thân hữu, người viết không mong cầu gì hơn là được kết bạn với các thiện hữu tri thức để học hỏi thêm những điều hay đẹp khác, được chia sẻ những gì mình biết được đến người khác để mọi người cũng được biết như mình, được có cơ hội sinh hoạt và giúp đỡ người khác trong phạm vi khả năng của mình, để được sống trong tinh thần an lạc, vui mình ích người, để hằng hoa cái thiện tâm "nhân chi sơ tính bản thiện" mà ông Trời đã phú cho loài người. Đó là tâm ý của người viết khi thành lập khu vườn Một Cõi Thiên Nhân trên Oregon Thời Báo và quảng bá rộng rãi hơn trên trang nhà SuongLamPortland, trang Goolge Plus, trang Youtube, trang Pinterest của người viết, và chia sẻ với bạn bè trong cội ảo qua các diễn đàn bạn.

Người viết không phải là nhà văn, nhà thơ, nhà báo chuyên nghiệp mà chỉ là một người yêu thơ thích viết "tài tử", nên chỉ "viết cho vui với đời", làm thơ theo sự rung động thực sự của trái tim tình cảm của mình mà thôi, nên đã từ lâu, người viết không làm thơ được nữa vì mãi lo đi tìm tài liệu để tâm tình với quý độc giả mục Một Cõi Thiên Nhân. Smile!

Suong Lam Text

Trang chủ	About	Âm Nhạc	Ảnh Thơ Suong Lam	Bạn Thật Bạn Áo	Cao Niên Vui Sống	Cộng Đ
DanhMục&Thống Kê	Du Lịch	Góp Nhặt Cát Đá	Gia đình Suong Lam	GiaChánhMẹoVật	Hình Ảnh	
Học Viện Quốc Gia Hành Chánh	Hội Người Việt Cao Niên Oregon	Hoa Cảnh	KinhPhápCú	Một Thuở Gia L		
Ngày Của Cha Mẹ	Niềm Vui Mỗi Ngày	Origami	Phụ Nữ	Portland Thơ Mộng	Sống Vui Sống Khỏe	
Sức Khỏe	Sưu Tầm	Suong LamYoutube	Tôi Yêu Màu Tím	Tết	Thầy Thích Tánh Tuệ	Thiếu Nhi

Bạn sẽ không tìm được ở nơi đây những bài viết về những cuộc tình trắc trở đau thương đắm lệt, những lời thơ bí hiểm cao siêu đọc xong độc giả không hiểu gì hết, mà chỉ là những lời thơ mộc mạc đơn sơ như lúa gạo miền Nam quê ngoại, quê nội, quê chồng của người viết được diễn đạt qua bài thơ Quê Mẹ Đó của tôi dưới đây:

QUÊ MẸ ĐÓ

Quê Mẹ đó, hàng cau xanh trước ngõ,
Dây trầu vàng, bên sân nắng lung linh,
Đẹp đơn sơ, nhưng chan chứa bao tình,
Cau trầu đó, ta nên duyên chồng vợ

Quê Mẹ đó, đất phù sa màu mỡ,
Những cánh đồng lúa chín khắp miền Nam,
Hạt gạo ngon, tạo được bởi tay phàm,
Con trâu nhỏ, bác nông phu khuya sớm

Quê Mẹ đó, tình lý lân thôn xóm,
Tiệc tân hôn, lúc bồi rồi tang gia,
Giúp đỡ nhau như tựa thể người nhà,
Chung trà nhỏ, ly rượu ngon chia sẻ

Quê Mẹ đó, khói lam chiều vương nhẹ,
Bên mái tranh, lãnh đăng bóng tà dương
Trong bếp kia, vũ trụ tạo thiên đường,
Chồng, con, vợ, buổi cơm chiều sum họp

Quê Mẹ đó, hàng mi cong nhẹ chợp,
Những cô nàng gái Huế nón che nghiêng
Áo trắng bay, phát phới nhịp Trường Tiên,
Trai xứ Quảng, phải dừng chân ngõ ngẩn

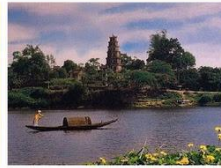
Quê Mẹ đó, bay bay ngàn hoa phấn,
Đà Lạt tình, thác bạc với đời thông,
Khách thi nhân phải xúc cảnh động lòng,
Thả bút dệt, vần thơ sầu thương nhớ

Quê Mẹ đó, ai ơi sao bao nỡ
Xéo dầy chi, cho đất Mẹ thêm đau
Hoa thương yêu, sao chẳng chịu trồng vào
Gieo chi nhĩ, mầm căm thù, oán hận?

Người có thấy, mắt Mẹ tuông lệ ngấn
Khóc đàn con đang tàn sát lẫn nhau
Cũng da vàng, cũng máu đỏ một màu!
Sao ta lại không thương yêu nhau nhỉ?

Sương Lam

Thơ của tôi là thể đó, thật tầm thường bình dị, phải không bạn, vì đó là những gì thật gần gũi, thật bình thường trong đời sống bình thường của người Việt Nam hiền hoà, giản dị của Miền Nam nước Việt ngày xưa. Cái hiền hoà dễ thương đó vẫn được làm cho người dân bản xứ phải quý mến qua việc làm đầy

thiện tâm phát xuất từ trái tim nhân hậu của một phụ nữ tâm thường gốc Việt ở Canada qua câu chuyện và youtube dưới đây.

Xin mời quý bạn cùng đọc để mà cảm phục trước nghĩa cử cao đẹp của người đàn bà Việt Nam đó nhé.

Một phụ nữ gốc Việt nhặt ve chai ở Canada

Bà Trần Gia đã đi nhặt ve chai bán để tặng tiền cho Hội Ung Thư British suốt 21 năm.

Bà Trần Gia- một phụ nữ gốc Việt đã dành 2 thập kỷ qua để đi nhặt từng chiếc vỏ chai, lon bia phế liệu, những đồng tiền bà bán ve chai đã làm nên một nghĩa cử cao cả, khiến người dân ở đất nước Canada- nơi bà đang lưu sống phải nể phục.

Một cảnh tượng diễn ra gần như mỗi ngày trong tuần, tại văn phòng B.C. Cancer Foundation (Hội Ung thư British Columbia) ở Vancouver, miền tây Canada. Một phụ nữ 62 tuổi, vóc người nhỏ nhắn, bước vào cửa trước, chia sẻ một tiếng cười giòn giã và một nụ cười đầy cảm tình với người khác, và trao tận tay một món tiền nhỏ. Thứ Sáu tuần trước, bà Trần Gia trao cho nhân viên hội này một tờ 10 đô la và một đồng tiền các toonie (trị giá 2 đô la). Đổi lại, bà nhận được một biên lai viết tay và lời cảm ơn kèm theo một nụ cười tươi tắn.

Cô Dianne Parker, nhân viên tiếp tân tại văn phòng của hội, nói với CBC, “Hôm nào cũng vậy. Bà tới đây với một nụ cười lớn, và luôn luôn nói, Tôi yêu thương mọi người ở đây và tôi muốn giúp mọi người.” Món tiền hiến tặng tuy nhỏ nhưng từ từ tăng lên từng ngày, và đến nay thì số tiền đó không ít. Bà Trần Gia đã đến tặng tiền trong suốt 21 năm qua. Hội B.C. Cancer Foundation chỉ có hồ sơ từ chừng 10 năm nay, nhưng các nhân viên ước tính rằng bà đã mang tiền đến tặng cho tổ chức này khoảng 15.000 đô la Canada (hơn 11.500 USD).

Bà Trần Gia chia sẻ: “Các con tôi nói, “Mẹ ơi, con không muốn mẹ đi ra ngoài. Trời lạnh quá”. Tôi nói:” Không, để mẹ đi. Mẹ muốn giúp mọi người. Mẹ muốn đến bệnh viện – ung thư. Các con tôi nói, Thôi được rồi, mẹ cứ đi, mẹ đi.”

Bà Trần Gia sống gần đường Main và đường East Hastings, và thường đi quanh khu vực dọc đường Hastings để tìm những ve chai. Bà nói rằng trong mùa hè thì kiếm được khá hơn; khi có nhiều người ra ngoài trời và uống nước.

Niềm vui mỗi ngày Bà nói rằng lượm lon thì thích hơn, vì xách đi không nặng bằng những bao đầy chai thủy tinh. Một khi cảm thấy đã gom đủ chai và lon, bà đi bộ đưa chai lon đến vỉa hè để bán. Bà nói rằng xe bus đi lâu, và bác tài xế hạn chế lượng chai lon bà xách lên xe.

Bà nói, “Tôi đi bộ. Trên xe bus, họ chỉ cho tôi được mang lên một bao, chứ không được hai bao. Tôi đi bộ, cũng chẳng sao.”

Sau khi bán lon xong, bà đi xe bus hoặc đi bộ tới văn phòng của hội ung thư. Vào một ngày tốt, bà tốn mất 45 phút cho một chiều đi. Bà cho biết, vào mùa đông chuyến đi có thể mất chừng 1.5 giờ. Không rõ tại sao bà Trần Gia lại chọn B.C. Cancer Foundation để tặng tiền trong nhiều năm. Đến nay thì thói quen này đã ăn quá sâu. Mỗi ngày bà rất vui khi thấy các nhân viên của hội, và họ cũng vui khi gặp bà.

Bà nói: “Tôi không biết tại sao. Thấy mọi người vui, tôi cũng vui lây”.

Theo Sarah Roth, giám đốc điều hành của Quỹ Ung Thư BC, các chuyến thăm của bà Trần là một điểm nổi bật hàng ngày.

Bà ấy đã mang niềm vui đến cho chúng tôi mỗi ngày. Bà ấy chỉ ở đây vì lòng tốt và trái tim nhân hậu

của bà. Khi bà đến, như một cơn gió vui vẻ ủa vào văn phòng, tất cả chúng tôi đều được cười vui vẻ và dễ chịu.

“Đó là một câu chuyện tuyệt vời về lòng biết ơn, về lòng vị tha”, Roth nói.

Xin mời xem Youtube của CBS tường thuật về nghĩa cử của bà Trần Gia. Thật đáng khâm phục thay!

<https://www.youtube.com/watch?v=uAldbsByZUA>

(Nguồn: Email bạn gửi)

Cũng trong ngày hôm nay, một người bạn khác gửi email chia sẻ thêm một câu chuyện một người đánh giầy tên Albert Lexie trong 30 năm dành tiền tip của mình đến tặng University of Pittsburgh Medical Center's Children's Hospital. Ông ấy vừa mới mất ngày 16 Tháng 10 năm nay.

<https://www.today.com/news/meet-albert-lexie-late-shoeshiner-who-donated-all-his-tips-t140371>

Thật cũng đáng quý thay!

(Nguồn: Email bạn gửi Cam ơn Lan Phương).

Một người bạn khác gửi đến người viết một vài hình ảnh của một nhóm bác sĩ, dược sĩ, sinh viên y khoa, nhóm thiện nguyện, v.v. tình nguyện đi khám bệnh ở Tây Ninh ngày 21 Tháng 10 -2018 vừa qua.

Ghi nhanh vài hình ảnh khám bệnh Tây Ninh 21/10/2018

"... Khám hơn 600 bệnh nhân tại xã Trường Hòa huyện Hòa Thành- Tây Ninh của Đoàn. Gửi lời yêu thương bs Loan Huynh , ngày càng hoàn thiện bao gồm Xét nghiệm máu, chụp Xquang, Siêu âm,ECG đo điện tim, khám phụ khoa làm Pap Smear , khám mắt tặng kính cho người lão thị, trám nhổ R được khuyến khích với kem đánh răng bàn chải, khám bệnh được tặng mì gói có cắt tóc...nơi khám bố trí chen chúc trong khuôn viên nhà dưỡng lão ko đủ sức chứa 500 người nên không khí rất ngột ngạt nóng bức, tội nghiệp cho đoàn khám rất mệt nhưng ai cũng vui vẻ cố gắng, đa số là bạn đạo Cao đài mặc toàn đồ bộ trắng, thấy cũng lạ.

Sau buổi khám đoàn được thưởng thức cà phê tại Góc thư giãn, ai cũng thoải mái cuối tuần".

<https://groups.google.com/forum/#!topic/SAIGONGIALONG/14IFYMStPPO>

Thật cũng đáng khen cho công tác thiện nguyện đầy tình thương này.

(Nguồn: Email bạn gửi- Cám ơn Holly Huệ- ADM Group Saigon GiaLong)

Thật tình mà nói, người viết cũng không nhớ hết những bài thơ, bài viết mà tôi đã tâm tình cùng bạn bè và độc giả của tôi.

Nguồn cảm hứng để viết bài của tôi nhiều khi đến từ những email của bạn bè chia sẻ với tôi về một sự việc xảy ra trong ngày. Có khi đó là tâm sự của một độc giả, của một thân hữu và cũng có khi đó là tâm sự của chính bản thân người viết. Có khi nguồn cảm hứng đến sau khi tôi xem xong một video, đọc một quyển sách, nghe một thời pháp, đọc một email bạn gửi, ngắm hoa nở mưa rơi tuyết đổ v.v.

Cuối cùng, đôi khi người viết mượn một câu chuyện Thiền, một bài thơ của tôi hay của các vị thiện tri thức khác để làm kết luận cho bài viết của tôi với tâm ý gợi lên lòng từ bi nhân hậu Phật tánh sẵn có trong người, để bạn và tôi sống lạc quan hơn, và an vui hơn trong cuộc sống hiện tại.

Tạ ơn Phật Trời đã ban cho tôi một chút khả năng diễn đạt được ý tưởng của mình qua lời thơ, bài viết để có thể đem lại niềm vui nho nhỏ trong ngày cho mình, cho người. Cũng xin cảm ơn những người bạn đã "đồng tình tương ứng, đồng khi tương cầu" với tôi mà chuyên tiếp tâm tình của tôi đến những

phương trời xa lạ khác nữa. Thế là anh vui, chị vui, em vui, tôi vui là tốt lắm rồi, phải không Bạn? Smile!

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi MCTN441-ORTB 856-102418)

Tình Thu Mong Manh

*Em đi chiều thu ấy
Em về gió sang mùa
Cùng nàng thu trăng trở
Tình ơi tình như xưa!*

*Tình ơi tình như xưa!
Nhớ nhung nói sao vừa
Mùa vàng thu êm ái
Như chưa lần tiễn đưa.*

*Gửi hương thâm cho gió
Trên xác lá đợi chờ
Dấu tình còn lưu luyến
Đường đời đã bơ vơ.*

*Người quên rồi lời hứa
Tình mỏng tựa như tơ
Vào đời nhau vội vã
Môi thơm giấc mộng hồ.*

*Là nụ hôn hương nhớ
Em vẫn đợi vẫn chờ
Trong thu tàn giá buốt
Da diết bóng người mơ.*

*Tìm nhau trong hơi thở
Giữa mùa thu mong manh
Một lần tim em đã
Gửi tình vào trăm năm.*

*Tiếc thương trên thân lá
Vàng cả góc trời xa
Thu ơi tình nào biết
Còn hay đã nhạt nhòa?*

Người Đi Tôi Ở

(Viết cho Nguyệt Ánh, em tôi, ngày chồng em vĩnh viễn ra đi.)

***"Giờ đây chín vạn bông trời nở.
Riêng có lòng tôi khép lại thôi"
Hàn Mặc Tử***

Người đi lặng lẽ người đi,
Tôi về lẻ bóng tà huy ngại ngùng.
Tôi về lạnh lẽo cô phòng,
Mảnh tim rạn nứt, cõi lòng quạnh hiu.
Người đi cảnh vật tiêu điều,
Tôi về ôn lại những chiều âm êm.
Xa rồi gió gác trăng thềm,
Xa rồi những buổi ngọt mềm cháo com.
Người đi xa cách muôn trùng,
Để tôi đô thị một vùng tóc tang.
Để tôi ngày tháng bàng hoàng,
Cầu chim Ô Thước cho chàng trở sang.
Người đi quả thật người đi,
Trông quanh ngó quắt còn gì nữa đâu.
Nhớ anh lâm bệnh thăm sâu,
Thuốc thang com nước em hầu sớm hôm.
Còn đâu những buổi chiều hồng,
Đôi vai chung bóng, đôi lòng ngát yêu.
Đôi khi buồn giận lắm điều,
Tranh nhau la hét ai chiều cho ai.
Bây giờ sống thác chia hai,
Bỏ em tro trọi tháng ngày héo hon.
Anh ơi kia mảnh trăng tròn,
Chăn đơn gối lạnh, em còn anh đâu?

Minh Nguyệt

Ngọc Quyên

Áo Trắng

Một sáng trời trong lòng ngây ngất
Em đi guốc mộc nhẹ trên đất
Mím cười chúm chim nghe chim hót
Áo trắng ngày xưa... sao nhút nhát!

Đưa tay ngắt nhẹ búp Ngọc Lan
Vin cành đâu biết giọt sương tan
Hạt trong như áo em màu trắng
Vương chút hương rồi nhớ miên man.

Buổi chiều tan học em mãi ngắm
Trời xanh gió lộng... áo trắng bay
Tà trước tà sau em luýnh quýnh
Tà nào giữ lại gió đừng lay...

Gìn giữ áo dài Mẹ không la
Áo còn nguyên vẹn vẫn vạt tà
Con đường lá đổ sau con gió
Rảo bước đi về đầu nhà xa...

Áo trắng hôm nay Mẹ khuất rồi!
Màu tang phủ kín cả hồn tôi
Đôi mắt cay cay buồn nhớ lại
Những ngày xưa cũ đã xa xôi...

Chiều nay khoác vội ... áo trắng bay
Đèn màu sân khấu mắt trông xa
Thầy , tôi, bạn cũ bây giờ đã
Tóc ngả hai màu ... tựa khói mây...

Ngỡ mình cần cỗi theo năm tháng
Ngờ đâu tâm trí cứ lang thang
Đường về nẻo cũ lòng tôi trẻ
Cảm xúc dạt dào tuổi tóc xanh.

Cứ để hồn bay theo gió mộng
Dừng chân tại bến ... vón Vô Thường
Khi về chốn mới không hối tiếc
Gởi lại ngàn thương kiếp bụi hồng...
Thu Hương (Mùa Thu sinh nhật 2018)

LÀM ƠN CHO UỐNG NƯỚC!

(Trích thi tập CHƯA VÀNG VỘI CHI ÚA?)

*

*Hoa đem trồng đầy vườn
Người ngắm hoa sao buồn,
Kẻ trồng hoa sao giận?
Làm hoa muốn héo luôn.*

*Từng cánh hoa không cười
Ủ rú theo hơi người,
Những nụ hoa biếng nở
Chẳng ai tưới sao tươi?*

Hai người giận chó lười
Nắng hạn mấy ngày rồi
Làm ơn cho uống nước
Hoa cười thời người vui!
Á Nghi, 20.10.2018

ĐỘC TÀI VÀ YÊU NƯỚC

(Trích thi tập: CHI EM OI!)

*

Da ai chạm xích chiến xa
Thiên An Môn ấy quỷ ma kinh hồn
Thương dân: xung trận lũy, đôn!
Giết dân rừng rợn: đảng vòn sinh viên!

Lệnh ban “*động địa kinh thiên*”
Khi người tính thú cuồng điên ai lường?
Việt, Tàu: bao kẻ không thương
Theo chân cộng sản, muôn phương giết người,
Sang nhà hàng xóm nuốt tươi
Bao nhiêu sinh mạng xác phơi chiến trường!
Ý Nga, 19.10.2018

TỘI? TREO, RỒI THĂNG CHÚC!

(Trích thi tập: CHI EM OI!)

*

Quan to phạm tội ấu dâm?
Án treo (tạm phạt). Về nằm, đui rung!
Đảng viên quyền lợi lung tung,
Treo xong lại được đổi vùng, chuyển... lên: **CAO!**
Ý Nga, 19.10.2018

Lá Thu

Nhóm Cô Gái Việt

(Gồm những đoạn khúc lục bát.
Mỗi câu đều có chữ "lá", hoặc "thu",
hoặc "lá thu".)

Tháng mười lá vẫn còn xanh,
Mưa tuôn lá vẫn nầu cành phở trương.
Lá thu chưa chịu lìa đòng,
Thị nhân đợi lá ngàn phương trở màu.
PThúy

Lá vừa bị gió nhéo đau,
Mưa thu rú lá phơi màu thời gian.
Nắng thu xốt lá bàng hoàng,
Tôi gom xác lá nhớ chàng... năm xưa.
Kiều Mộng Hà

Lá ơi đã đổi màu chưa?
Cho rừng lộng lẫy, gió hùa mùa thu.
Cho em tóc ngát hương thu,
Bước trên thảm lá miền du mơ màng.
ThúyM

Thị nhân mong ngóng thu vàng,
Còn em thờ thần... thu mang mối sầu.
Sầu vì không phải thu đầu,
Mà vì quét lá lưng đau mỗi ngày.
Phi Nga

Mưa thu tuột lá rụng bay,
Rừng thu trợ trụ... u hoài thị nhân.
Thu tàn... sắc ủa... bản thân,
Lá rơi về cõi... cõi trần mong manh.
PThúy

Sắc thu tàn, gió lạnh tanh,
Buông mình... đắm lá lìa cành, buồn tênh!
Trời thu mây trắng bông bênh,
Một vài lá sót chông chênh trên cành...
Đỗ Dung

Lá thu vron chút tình xanh,
Như thu xưa vẫn có Anh bên đời.
Ngẩn nhìn gió cuốn lá rơi,
Mà nghe hiu quạnh giữa trời vàng thu.
Kim Phú

Lá thu đọng giọt sương mù,
Nửa vầng trăng lạnh lá ru mộng thương.
Gió thu sâu tím đôi phương,
Lá rơi, sao lạc... vẫn vương nghìn trùng.
Minh Giang

Buồn thu cung lạc, phim chùng
"Trăng thu dạ khúc" náo nùng lòng đêm.
Lá thu xào xạc bên thềm,
Lá bay theo những nỗi niềm triền miên...
Tường Dung

Mùa thu gọi nỗi niềm riêng
Lá thu vàng ủa nặng thêm nỗi sầu.
Thu buồn lòng có vui đâu,
Lá bay theo gió nhưng sầu vầy quanh.
Hồng Thủy

Lá vàng, lá đỏ, lá xanh,
Nàng thu mang cộ về tranh lên trời.
Lá thu rục rở sáng ngời,
Đù mầu, ngơ ngẩn lòng người yêu thu.
Sao Khuê

Vàng thu trời đất âm u,
Lòng ta như lá chết từ xa Anh.
Tình đầu vi tợ lá xanh,
Sang mùa lá rụng tình đành vỡ tan.
Song Phương

Lá rơi cành chợt bàng hoàng,
Nắng chiều vương vãi lá vàng ủa thêm.
Mưa thu từng giọt bên thềm,
Ngắm vào cho lá khô mềm nỗi đau.
Kim Phú

Vàng, cam, lá ngập sân sau,
Thu vừa mới chớm sao mau già từ.
Trên cành lá vẫn đong đưa,
Lá khô, lá héo, hưa thừa sọt buồn.
Sao Khuê

Lá vàng, lá rụng về nguồn
Thu qua đông đến tuyết tuôn trắng cành
Mâm non, lá lại tươi xanh
Mùa thu thay lá tình anh đất trời
Nguyễn Thị Thêm

MÙA THU TỘI NGHIỆP

Chị Bông đi chợ Việt Nam, quày trái cây mùa nào thức ấy, những loại trái cây ngon Việt Nam đã giữ chân chị lâu hơn. Chị thấy một cô gái trẻ mặc váy ngắn, áo hở cổ mát mẻ đang sắm soi chọn mít, người cha già đứng bên chiếc xe chợ kiên nhẫn chờ đợi. Cuối cùng cô gái chỉ vào một quả mít to và người cha khệ nệ vằn trái mít ra sát bìa quày để dễ dàng bê đặt xuống xe.

Chị Bông thấy tội nghiệp ông già ghê, chắc con gái ăn mặc đẹp điệu đàn ông không dám bê quả mít sợ bẩn tay bẩn áo. Chị Bông đến gần và nhìn ông già ái ngại khi ông đang hì hục đẩy quả mít vào góc xe cho gọn. Cô gái như hiểu được ý chị, nàng cười cười giải thích:

- Cô ơi... chồng em đây.

Và nàng liền thoáng:

- Anh ấy muốn làm bất cứ gì có thể để giúp vợ. Em sang Mỹ 2 năm mà vẫn thèm đu thứ trái cây Việt Nam. Này nhé, nhãn, vải, chôm chôm,... đất mấy chồng em cũng mua, hôm nay thì em thèm mít nên mua hẳn một quả to về bổ ăn dần cho đỡ thèm. Chị Bông ngỡ ngàng vì đã hiểu lầm, nhưng cô gái vẫn hồn nhiên nói tiếp:

- Khi còn ở Việt nam thì em có thèm gì món mít, em muốn ăn gì chả có. Bao nhiêu thứ trái cây ngon, trái cây quý chất đầy trong tủ lạnh ấy chứ.

Ông chồng quay mặt đi chỗ khác làm như không nghe thấy cô vợ trẻ nói gì.

Chị Bông nghĩ thầm chắc cô gái là con nhà giàu đã quen hưởng đầy đủ vật chất sung sướng, lấy ông già để sang Mỹ và lần hồi sẽ bảo lãnh cả nhà sang đây, chiến thuật đi định cư nước ngoài tuy chậm mà chắc. Ông già dù đã nhuộm đen nốt mấy sợi tóc le que còn lại trên cái đầu hói, dù diện quần jean áo thun cho ra vẻ trẻ trung cũng không thể nào xứng tầm bên cô vợ trẻ này. Ông tuổi chắc 70 còn nàng chưa đến 30. Chị ngẩn ngơ nhìn theo đôi vợ chồng đũa lệch khi ông chồng già đẩy chiếc xe chợ đi theo cô vợ trẻ tung tăng váy áo đi trước. Nhìn cảnh này ai mà chẳng nghĩ là cô gái dẫn bố già đi chợ cho vui.

Chị Bông về đến nhà không thấy chồng đâu, anh Bông đang ngoài vườn, cây lê quả chín bị sóc gặm hay chim mổ rơi rụng xuống đất anh đang nhặt bỏ vào bao rác, chị Bông chưa kịp kể cho chồng nghe chuyện ngoài chợ thì anh đã than thở:

- Mùa Thu về ai mộng mơ với lá thu rơi còn tôi chỉ lo quét lá, lá càng rơi tôi càng chán.
- Anh đừng có kể công, hôm nay em đi chợ thấy một ông già chiều vợ lắm, ông vác một quả mít to nặng cho vợ mà chẳng than thở gì.
- Thì bà vợ già của ông ấy yếu đuối...
- Trái lại, nàng là một cô vợ mạnh khỏe và rất trẻ đẹp.

Anh Bông lẩm bẩm:

- Nếu thế thì vác cả tạ gạo cũng vui vẻ chứ đừng nói bê quả mít.
- Ý anh muốn nói là những bà vợ già và xấu như tôi thì chẳng cần giúp, cứ mặc kệ cho đáng đời hả? Hả?

Anh Bông gỡ gạc:

- Bà già cũng có giá trị của bà, tôi đang dọn vườn cho bà đây nè.

Buổi chiều chị Bông nhận được một cú phone:

- A lô, tôi muốn hỏi thuê căn nhà đường Naomi Lane còn trống không ạ?

Chị Bông đáp:

- Vâng, chị muốn thuê nhà hả, nhà đang sẵn sàng để dọn vào.
- Chị cho vợ chồng em cái hẹn chiều mai xem nhà.

Chiều hôm sau chị Bông đến địa chỉ căn nhà mà chị đã cầm bảng cho thuê, khi khách đến chị Bông nhận ra cô gái trẻ mua mít trong chợ mà chị đã gặp. Hôm nay nàng lại diện một cái váy khác tươi trẻ và nhí nhảnh hơn cả hôm đi chợ.

Cô gái cũng nhận ra chị Bông ngay, nàng ngạc nhiên:

- Ôi giờ ơi, lại là cô mà em đã gặp ở chợ hôm qua lúc em mua quả mít.

Nàng lại hồn nhiên kể:

- Chồng em đã bỏ uả mít ra. Ngon lắm cơ, anh ấy gỡ từng múi mít cho em ăn.

Bỏ được quả mít to và bóc ra từng múi đã là công việc chẳng hứng thú gì với người phụ nữ, vừa tỉ mỉ vừa dơ tay, nếu không khéo thì nhựa mít dính tay thế mà ông già này phải bỏ quả mít to tương. Lấy vợ trẻ vợ đẹp thì phải chiều cho ra dáng đàn ông chứ chẳng lẽ ông rên hự hự và thều thào rằng: “Em ơi, anh không đủ sức cầm con dao phay bỏ quả mít cho em đâu”.

Chị Bông nghĩ thế và mỉm cười, cô nàng cao hứng khoe thêm:

- Chồng em giỏi lắm, còn nấu cơm rửa bát cho em nữa cơ. Thương anh quá, cuối tuần nào em cũng đòi đi ăn nhà hàng để anh ấy... được nghỉ ngơi.

Rồi nàng quay ra nói với chồng:

- Đúng là chúng mình có duyên với cô đây anh nhỉ? À, cô ơi em xin giới thiệu em là Mộng Châu, chồng em là Tín.

- Còn tôi là Bông. Mời anh Tín và cô Mộng Châu vào xem nhà.

Ông Tín ngắm nghía bao quát xung quanh căn nhà và nói với cô vợ:

- Cảnh đẹp đấy, căn nhà nằm dưới những tán cây cao. Bây giờ là mùa thu lá đang đổi màu. Mai kia mùa thu chín, lá sẽ vàng rực cả cây và rơi rụng càng thơ mộng em ạ. Chúng mình sẽ ngồi dưới gốc cây này uống trà và tận hưởng mùa thu em nhé.

Cô Mộng Châu chẳng thèm để ý gì đến cảm xúc sung sướng của ông chồng già vừa vẽ ra hình ảnh hai vợ chồng hạnh phúc và thơ mộng với cảnh thu, nàng vén váy bước vào trong căn nhà cũ kỹ và chê, cố tình cho chị Bông nghe từng lời rõ ràng:

- Nước Mỹ nổi tiếng giàu có văn minh mà nhà cửa không đẹp bằng ở Việt Nam. Nhà em ở trước kia là nhà mấy tám, công to lớn cho xe ô tô chạy vào cơ, vườn cây hoa lá đẹp như trong phim truyện Hàn Quốc cơ...

Ông Tín ngượng ngùng ngắt lời vợ:

- Em kể chuyện nhà to nhà đẹp ra đây làm gì...

Chị Bông nghĩ thầm mình đã đoán không sai, cô tiểu thư này từng ở nhà cao cửa rộng, vật chất ê hề, chịu lấy ông chồng già hoặc vì ăn chơi quá độ nên cha mẹ “tổng cổ” đi Mỹ cho khuất mắt, hoặc vì mục đích đi Mỹ đòi đòi cho bản thân và cả gia đình sau này. Tâm lý của cô con gái nhà giàu ở Việt Nam sang Mỹ bỗng phải sống trong điều kiện tài chính hạn hẹp, thời gian đầu thường bị “sốc” và thất vọng như thế.

Chị Bông nói:

- Nhà này tuy cũ nhưng sạch sẽ gọn gàng em ạ, lại là căn nhà cuối đường riêng tư với cây cao bóng mát mùa hè, với lá vàng ngập sân mùa thu ai cũng thích. Người thuê trước vì lý do công ăn việc làm họ mới phải dọn đi thôi. Em mà không thuê là có người khác thuê ngay.

Ông Tín thì thâm năn ni vợ:

- Em đồng ý nhé. Các căn nhà khác còn cũ hơn, xấu hơn mà chắc gì được chỗ đẹp như thế này.

Cô Mộng Châu ngắm nghĩ, chắc biết khả năng ông chồng già chỉ có bấy nhiêu nên nàng đồng ý và không kêu ca gì nữa.

Cuối tuần vợ chồng ông Tín dọn vào nhà.

Ông Tín kê một bộ bàn ghế bên hông nhà dưới tán cây rủ lá. Chị Bông đã tưởng tượng ra có những buổi chiều thu mát mẻ hai vợ chồng ông Tín ra đây ngồi cùng uống trà, cùng ngắm lá thu rơi mà vui lây.

*****

Mùa thu lá đổi màu làm đẹp cả khu phố, toàn những cây phong từ đời nào to cao sừng sững, nhất là con đường Naomi có ngôi nhà của vợ chồng ông Tín đang ở. Có lẽ nơi đây khi xưa là một rừng phong trước khi rừng được xẻ ra xây cất thành những khu nhà ở. Từ đầu đường đến cuối đường hai hàng cây chụm đầu vào nhau, chỉ thấy thấp thoáng trời xanh qua kẽ lá. Mỗi khi gió nhẹ lá phong thoảng rơi vài chiếc, nhưng khi gió mạnh thì nhiều chiếc lá phong cùng lá tả rơi xuống bay bay trong gió thành những vũ điệu uyển chuyển tuyệt vời.

Chị Bông đến nhà vợ chồng ông Tín để thu tiền thuê nhà, họ gọi chị mấy ngày trước nhưng chị bận rộn, hôm nay sẵn đi công việc khác gần đây nên chị ghé vào.

Chiều thứ bảy chắc sẽ có đủ mặt hai vợ chồng ở nhà, chị vừa thu tiền vừa thăm hỏi xã giao đồng hương luôn thể.

Chị Bông gõ cửa, khi cánh cửa mở ra thoáng nhìn bên trong chị Bông đã nhận ra cảnh bàn tiệc vừa tàn, đồ ăn thức uống, bát đĩa, ly chén, khăn giấy, vỏ chai, lon nước còn bừa bộn trên chiếc bàn dài và rộng được kê ra từ hai chiếc bàn nhỏ nối lại.

Ông Tín đang bận thu dọn bàn tiệc này, ông hơi lúng túng nhưng vẫn lịch sự mời chị Bông vào nhà để ông lấy tiền trả.

Chỉ có mình ông Tín ở nhà, ông chán nản chẳng cần dấu diếm:

- Chúng tôi vừa có tiệc sinh nhật Mộng Châu, cô ấy và bạn bè của cô ấy ăn xong lại kéo nhau đi đến địa điểm vui chơi nào đó. Tôi... ở nhà dọn dẹp, đi theo làm gì cho thêm mệt thân mà chẳng thích hợp với mình.

Lấy tiền xong, chị Bông định ra về nhưng ông Tín dường như quá cô độc và cần có người để trút nỗi lòng nên níu kéo khách ở lại:

- Chị Bông không bận gì thì cứ ngồi chơi trong khi tôi vừa dọn dẹp vừa kể chuyện. Đã lâu rồi tôi chưa biết tâm sự cùng ai...

- Chuyện cô Mộng Châu, vợ ông?

- Vâng, niềm vui và nỗi buồn của tôi là nàng. Chị đã gặp chúng tôi vài lần, hôm nay chị trông thấy cảnh này chắc cũng đoán ra phần nào, biết đâu nay mai chị sẽ nhìn hoặc nghe thấy những cảnh tương tự thì chị sẽ không thất vọng hay ngạc nhiên gì nữa.

Chị Bông tò mò ngồi lại một góc bàn lắng nghe ông Tín kể:

- Tôi góa vợ cách đây mấy năm, ba đứa con ở xa đều muốn tôi về ở với chúng. Nhưng vốn tính ăn chơi bay bướm từ thời trai trẻ, buồn tình vì cô đơn và bỗng dưng được tự do thành thói làm lại cuộc đời tôi cao hứng muốn cưới vợ trẻ đẹp. Loại gái trẻ đẹp chịu lấy những ông già đáng tuổi cha tuổi chú như tôi thì chỉ có ở Việt Nam và đây trên mạng. Tôi đã tìm được Mộng Châu một cách dễ dàng nhanh chóng.

Ông Tín thở dài:

- Tôi đánh đổi tất cả những tình cảm yêu thương của con cháu vì nàng. Các con tôi đã phản đối, đã buồn giận, các thân nhân họ hàng đã khuyên can, nhưng tôi bất chấp hết.

Chị Bông cảm thông:

- Tôi thấy ông luôn tỏ ra thương yêu và chiều chuộng nàng bằng tất cả tấm lòng chân thật, chắc nàng cũng hiểu điều đó.

- Vâng, nhưng tất cả những thương yêu chiều chuộng ấy không thể biến một ông chồng già thành chàng trai trẻ cho xứng với nàng được. Mộng Châu đang bắt đầu chán chường tôi rồi, thậm chí nàng coi thường tôi, cứ ngang nhiên vui chơi với bạn bè trang lứa, nếu tôi không tự ái chia tay thì cũng có lúc nàng sẽ thẳng thắn nói chia tay.

- Rồi ông tính sao?

Ông Tín rầu rầu:

- Chắc ngày ấy không xa đâu, vì Mộng Châu đã có thể xanh rùi. Tôi lại trở về cuộc sống độc thân.

Chị Bông nói đùa cho ông Tín bớt buồn:

- Nhưng chắc ông không lập lại lần nữa tìm cô tiểu thư con nhà giàu Mộng Châu thứ hai đâu nhỉ...

Ông Tín bỗng bật cười ha hả làm chị Bông ngạc nhiên tưởng mình đã nói gì sai trái:

- Chị vừa bảo gì? Cô Mộng Châu tiểu thư con nhà giàu?

- Chứ còn ai nữa, cô ấy đã mấy lần khoe cuộc sống giàu sang trước đây ở Việt Nam.

Ông Tín cười cho đã đời xong mới nói:

- Mộng Châu chỉ là biệt hiệu, tên thật của nàng là Nguyễn Thị Chuông..

Chị Bông ngạc nhiên:

- Nhưng gia đình cô ấy giàu có thì cái tên có ảnh hưởng gì đâu?

- Ai bảo chị là nhà cô ấy giàu có? Cô ấy...

Chị Bông sốt ruột tranh lời:

- Cô ấy khoe ngày ở Việt Nam từ cái tủ lạnh lúc nào cũng đầy ắp trái cây ngon đến ngôi biệt thự to lớn mấy tầng, xe ô tô có thể chạy vào tận trong sân...

- Đúng là Mộng Châu từng ở trong biệt thự cao sang, trong nhà có tủ lạnh lúc nào cũng đầy thứ ngon vật lạ. Nhưng vấn đề là cô Mộng Châu tức cô Nguyễn thị Chuông không phải là cô tiểu thư con ông bà chủ, mà chỉ là con sen, là đứa ở đợ mà thôi, gia phá nhà nàng ba đời bàn cổ nông, vì thế nên cô Chuông đã lên mạng tìm bạn bốn phương để đòi đòi và đã đạt ước mơ sang Mỹ như chị đã thấy rồi đó.

Chị Bông chưa hết ngỡ ngàng:

- Thì ra thế, cô ấy cứ nói kiểu nửa vờ làm tôi tưởng lầm. Gái Bắc kỳ khéo léo thật, tôi cũng là Bắc kỳ mà còn thua xa.

- Tôi biết rõ hoàn cảnh nàng, một ông già như tôi cưới được vợ trẻ đẹp là quá đủ rồi, sang Mỹ ai biết nàng từng là con sen con ở. Tưởng nàng sẽ mang ơn tôi và an phận sống bên tôi lâu dài...

Ông Tín quay ra than van:

- Chắc kiếp trước tôi mắc nợ nàng chị Bông ạ. Ngày vợ tôi còn sống bà ấy yêu thương săn sóc tôi từng bữa cơm từng giấc ngủ. Lấy Mộng Châu thì ngược lại tôi phải chiều chuộng hầu hạ nàng từng tí một mà nàng chưa vừa lòng. Các con tôi đã đoán trước điều này thế mà tôi cứ đắm đầu vào, không ngờ tình yêu ở tuổi già cũng đắm mê, bông bột mù quáng không thua gì tuổi trẻ. Tôi buồn lắm mà chẳng biết nói cùng ai, con cháu còn đây, thân nhân còn đây nhưng tôi mặt mũi nào tâm sự với họ. Hôm nay được dịp nói với chị tôi thấy vui nhẹ lòng.

Chị Bông an ủi:

- Thôi, ông Tín đừng buồn, coi như ông làm phước cứu nhân độ thế, mở hé cánh cửa cho đại gia đình bàn cổ nông cô Nguyễn Thị Chuông sẽ được đòi đòi để thế hệ sau khá hơn.

Chị Bông chào ông Tín ra về, ông già lù khù lại lúi húi đứng trong bếp rửa tiếp đồng bát đĩa cao chất ngất, mà nếu ở với con cháu thì công việc này không phải của ông.

Chị Bông bước ra ngoài, mùa Thu vẫn rục rờ ngoài sân. Chị Bông thấy bộ bàn ghế bên hông nhà phủ đầy lá phong rơi, có lẽ cả tháng nay vợ chồng ông Tín không hề ra đây ngồi hay quét dọn.

Cô Mộng Châu trẻ trung phơi phới yêu đời và đua đòi kia làm sao hiểu được thú vui của tuổi già, ngồi hàng giờ bên ông chồng già cùng uống trà và ngắm lá thu rơi.

Tội nghiệp mùa thu làm đẹp cho đời, cho mọi người nhưng ở góc phố này, góc đường này, nơi lá vàng nhiều nhất, đẹp nhất thì mùa thu lại bị bỏ quên hững hờ. Tội nghiệp ông Tín ở cái tuổi mùa thu cuộc đời đáng lẽ ông sẽ được an hưởng tuổi già bên con cháu hay nếu muốn đời bớt lẻ loi thì tìm người bạn cùng trang lứa. Ham gì niềm vui ngắn ngủi bên cuộc tình so le để phải nghe tiếng dèm pha của người đời và ngậm đắng nuốt cay như thế này.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Trích thi tập: Ai Biếu

- Anh nói nhiều mới hớ hênh
Em... hên nên chưa bị... hớ.

- *Im một bên, nói một bên*
Thì mới cân bằng được chớ!
"Lì đừ như Tì vào đền"*
Làm sao anh có kinh nghiệm?
Muốn... cười phải hỏi tuổi, tên
Mẹ Cha mới mau... dạm hỏi.

- "Ông Tì" này sao mau quên
Ai thương bày đặt... hỏi, dạm?
Nói nhiều làm sao lớn lên?
Hên chi xưng tên, võ ngực.

- *Đường tình khúc khuyeu, gặp ghênh*
Mà anh chỉ vừa tập tễnh
Em sống một mình buồn tễnh
Rồi dễ sinh ra bách bệnh.

Ông
Tì

Đền
Yêu

T heo anh trời nước bồng bênh
Mình rong chơi cùng trời biển
Ngắm bao thắng cảnh mộng mênh,
Có đi mới mong có đến.

T huyên tình căng buồm lênh đênh,
Đến khi biển Đông tát cạn,*
Anh về làm Tì chăm đền
Đúng như lời vợ ra lệnh!

- Biển Đông giờ này anh ơi!
Lộng hành chi toàn giặc Hán
Gặp nạn xâm lăng khắp nơi
Làm sao rong chơi thanh thân?

2 THÀNH NGỮ:

* "Lì đừ như ông Tì vào đền": (Ông Tì là người đàn ông lo chăm sóc việc thờ cúng trong đền, thường là lớn tuổi nên đi chuyên chậm chạp).

* "Đông vợ đồng chồng biển Đông tát cũng cạn"

A Nghi

18.10.2018 #7064

Những Bài Thơ Hay Mùa Thu

Portland bây giờ đang là mùa thu với những buổi sáng sương xám giăng mờ khắp nẻo, với lá vàng rơi nhẹ trên hè phố. Thật nên thơ, thật lãng mạn và cũng thật buồn buồn, phải không Bạn?

Tuy nhiên đối với những bậc thức giả và những ai đã hiểu cuộc đời chỉ là tạm bợ, phù du, họ vẫn được giữ sự an vui tĩnh lặng trong tâm hồn dù cuộc đời có thay đổi, đổi thay. Họ tìm thú vui tao nhã để hưởng nhàn. Xin mời các bạn hãy theo chân Nguyễn Bình Khiêm để hưởng cảnh Nhàn qua bài thơ **Cảnh Nhàn** dưới đây:

Cảnh Nhàn

Một mai, một cuộc, một cần câu
Thơ thần đâu ai vui thú nào
Ta dại, ta tìm nơi vắng vẻ
Người khôn, người đến chỗ lao xao
Thu ăn măng trúc, đông ăn giá
Xuân tắm hồ sen, hạ tắm ao
Rượu đến gốc cây, ta sẽ nhấp
Nhìn xem phú quý, tựa chiêm bao.

Nguyễn Bình Khiêm

(Nguồn: trích trong Thi Văn Hợp Tuyển)

Mời xem cảnh Thu đẹp tĩnh lặng ở tiểu bang Oregon qua youtube dưới đây của TriumphRainbow.
Thanks TriumphRaibow.

Autumn Color - Previews - Willamette National Forest (Oregon) Oct 2013

https://youtu.be/IqUOXEmy_yo

Người viết còn nhớ ngày xưa khi còn đi học ở trường nữ trung học Gia Long, chúng tôi được học về văn chương Việt Nam. Có hai cuốn sách Việt Nam Văn Học Sử Yếu (1941) và Việt Nam Thi Văn Hợp Tuyển (1942) của tác giả Dương Quảng Hàm đã được Bộ Quốc Gia Giáo dục Việt Nam Cộng Hòa chính thức dùng làm sách giáo khoa trong nhiều năm liền. Cũng chính vì thế, cho đến bây giờ, người viết vẫn còn nhớ lõm bõm 3 bài thơ về Thu của thi sĩ Nguyễn Khuyến sau khi ông đã từ quan về sống ở quê nhà là **Thu Điếu, Thu Vịnh và Thu Ẩm**.

Xin mời quý bạn cùng đọc lại nhé.

Thu Điếu

Ao thu lạnh lẽo nước trong veo,
Một chiếc thuyền câu bé tẻo teo.
Sóng biếc theo làn hơi gợn tí,
Lá vàng trước gió khẽ đưa vèo.
Tầng mây lơ lửng trời xanh ngắt,
Ngõ trúc quanh co khách vắng teo.
Tựa gối ôm cần lâu chẳng được,
Cá đâu đớp động dưới chân bèo.

Mời xem hình ảnh đẹp câu cá mùa thu (thu điếu)

<https://youtu.be/ZSPJTSgdNcE>

Thu vịnh

Trời thu xanh ngắt mấy tầng cao,
Cần trúc lơ phơ gió hắt hiu.
Nước biếc trông như tầng khói phủ,
Song thưa để mặc ánh trăng vào.
Mấy chùm trước giậu hoa năm ngoái,
Một tiếng trên không ngỗng nước nào?
Nhân hứng cũng vừa toan cất bút,
Nghĩ ra lại thẹn với ông Đào.

Thu Âm

Năm gian nhà cỏ thấp le te,
Ngõ tối đêm sâu đóm lập lòe.
Lung giậu phát phơ, màu khói nhạt,
Làn ao long lánh bóng trăng loe.
Da trời ai nhuộm mà xanh ngắt?
Mắt lão không vầy cũng đỏ hoe.
Rượu tiếng rằng hay, hay chả mấy,
Độ năm ba chén đã say nhè.

Tác giả: [Nguyễn Khuyến](#)

(Nguồn: <http://poem.tkaraoke.com>)

Cho đến bây giờ những người thuộc lứa tuổi U60, U70 như chúng ta vẫn thích bài thơ Tiếng Thu của Lưu Trọng Lư đã được Phạm Duy phổ nhạc, trình bày bởi Khánh Ly và Lệ Thu qua youtube dưới đây <https://youtu.be/ULZMTqHe924>

Bài thơ **Tiếng Thu** của Lưu Trọng Lư
Em không nghe mùa thu
Dưới trăng mờ thổn thức?
Em không nghe rạo rục
Hình ảnh kẻ chinh phu
Trong lòng người cô phụ?
Em không nghe rừng thu
Lá thu kêu xào xạc
Con nai vàng ngơ ngác
Đạp trên lá vàng khô?

Tuy nhiên cũng có nhiều người tâm hồn và tinh thần luôn luôn giao động vì những chuyện không quan trọng như trong câu chuyện **Tin Trời Sập** dưới đây. Đối với họ, một trái dừa khô rụng xuống cũng thể được xem là trời đã sập xuống rồi!

Tin Trời Sập

Thuở xưa, trong một khu rừng nọ muôn thú chung sống trong thanh bình, nhớn nhơ tự tại. Ngày kia, khi bừng mắt tỉnh dậy sau một đêm dài ngủ say, gia đình nhà thỏ nghe một tràng âm thanh như sấm nổ, đất đá chuyển động mạnh làm miệng hang nhà thỏ gần như bị lấp kín... Thỏ chúa hốt hoảng la to: “Trời sập.” rồi phóng mình ra khỏi cửa hang chạy như điên hướng về phía cuối rừng. Lũ thỏ còn lại cũng phóng nhanh theo thỏ chúa, vừa chạy chúng vừa hét lớn: “Trời sập.”...

Chạy được một đoạn, thỏ chúa gặp gia đình nhà ngựa đang nhớn nhơ gặm cỏ dưới ánh nắng an lành của ban mai, liền bảo: “Các bác không sợ chết à, trời đang sập đấy... chạy nhanh.” Ngựa chúa hỏi lại: “Bác nói gì thế?”, “Trời sập.” cả nhà thỏ cùng trả lời rồi tiếp tục cuộc chạy trốn. Thấy gia đình nhà thỏ chạy bán sống bán chết, gia đình nhà ngựa cũng lao theo và cũng luôn mồm hét lớn: “Trời sập, trời sập.”... Chẳng mấy chốc toàn bộ thú rừng trong cánh rừng già truyền cho nhau điệp khúc “trời sập, trời sập”... và tất cả đều hoảng hốt nối đuôi vào cuộc chạy thoát thân trước nguy cơ “trời sập”... khu rừng bình yên hôm ấy bỗng vang dậy những âm thanh “Trời sập, trời sập...” với bầy thú rừng hoang man cực độ...

Cuối cánh rừng già, gã sư tử đang ngái ngủ nghe văng vẳng những tràng âm thanh “trời sập, trời sập” ngày một lớn dần, rồi lớn dần... Gã vươn vai đứng dậy, trước mắt gã là cảnh bày thú rừng đang nổi đuôi chạy hỗn loạn, con nọ đạp con kia để chạy, không con nào nhường con nào. “Quái lạ, chuyện gì thế nhỉ?” gã sư tử rung mình...

Đàn thú ngày một đến gần, đến gần... rồi cuối cùng tất cả đều đến cuối rừng, nơi gã sư tử đang đứng đợi. Gã sư tử hỏi: “Chuyện gì thế các bác?”, “Trời sập.” hổ chúa trả lời. Sư tử hỏi tiếp: “Trời sập ở đâu?” “Trời đang sập.” Hồ đáp. Gã sư tử nhìn về cánh rừng không thấy bất kỳ một dấu hiệu nào gọi là “trời sập”, cao cao trên các cành cây đàn chim vẫn líu lo ca hát, cây cỏ vẫn thì thầm những điệp khúc của một buổi ban mai an lành, ánh nắng buổi sáng nhẹ nhàng chiếu xuyên qua các tầng cây tạo nên một buổi bình minh thơ mộng... Quay lại nhìn hổ chúa, sư tử hỏi: “Ai bảo bác trời sập?” Hồ trả lời: “Nhà bác ngựa hoang”. Lại hỏi gia đình ngựa hoang thì ra nhà thỏ...

Dưới sự dẫn đầu của sư tử, tất cả thú rừng lần theo dấu vết những thông tin được cung cấp bởi gia đình họ thỏ. Kết quả cuối cùng của “cuộc điều tra” ấy là: một trái dừa khô lâu ngày không ai hái đã rụng xuống cái hang nhà thỏ khi cơn gió buổi sáng đi qua... tạo thành “tin trời sập”...

*

**

Ôi! Cuộc đời tràn ngập những chuỗi dài của vô số “tin trời sập”, có mấy ai đủ tinh táo để kiểm chứng thực hư?

(Nguồn: Trích bài viết **Chuyện Tâm Phào** của Lê Bích Sơn)

Mùa thu đẹp lắm, xin hãy nhìn mùa thu dưới con mắt của một người nghệ sĩ thì Bạn mới thưởng

thức được vẻ đẹp nên thơ, lãng mạn của mùa thu. Xin đừng vì những chuyện tâm phào trong cuộc sống mà đánh mất đi con người tình cảm dễ thương của bạn nhé.

Xin chúc phúc và chúc Bạn sẽ trở thành thi sĩ của Mùa Thu ít nhất trong một phút giây nào đó, Bạn nhé! Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi- MCTN 440-ORTB 855-101718)

PHẢI NGHĨ ĐẾN NGƯỜI

- *Tuyết sẽ tan thành nước
Sao phải cào hết đi?*

- Khách bộ hành cần bước
Té gãy xương li bì!

*

- *Lá vàng sẽ rửa mục*

THU SANG

(Trích thi tập MÙA THU)

*

Nương theo hướng lá trảm bông điệu
Nhạc tấu nghe mêm khúc tiền hoa
Hạ đi, thu đến, mùa thay lá
Nắng yếu, mây trôi... Ôi nhớ Nhà!

Sao phải quét gợn sân?
- Hàng xóm la, lục đục
Phiền hà người cận, thân.

Trên đời mỗi sự việc
Đều có sự tương quan
Mi không muốn thua thiệt
Sao trách người, phàn nàn?

Nếu chỉ sống ích kỷ
Chỉ cũng tiện riêng mình
Thì lấy ai chăm chỉ
Mà phục vụ nhân sinh?
Ý Nga, 17.10.2018

TIỆC THÔI NÔI

Trẻ rón rén, rề rà
Đỏ, xanh, vàng ngấm nghĩa
Đồ chơi rục rở nha!
Bụng lọ là thâm tạ?

Tuổi mới vừa thôi nôi
Đã lấm màu phải chọn,
“*Trẻ nào biết xa xôi*
Mà mẹ cha đoán vận?”*

Tiên đón khám phá ra
Mọi người cùng hỉ hả
Bên tiếng trẻ ê a
Cả nhà cười rộn rã.

Ông vội lập luận là...,
Bà vui cười ồn ã
Cha mẹ cùng xuýt xoa:
-Đời bắt đầu vất vả
Cháu biết chưa ơi... à...?
Ý Nga, 17.10.2018
*Ý của thầy T.P.H.

Ý Nga, 17.10.2018

Cảm Nhận

Trong đau khổ ta cố tìm cách sống
Sống làm sao cho đau khổ vơi đi
Ta cứ ngỡ khổ đau rồi sẽ hết
Qua cơn mơ, tỉnh dậy vẫn còn đau!

Trong tuyệt vọng ta cố tìm dây bám
Đời lác lác như con thuyền trên sóng
Bồng bênh ngụp lặn qua cơn bão tố
Bão tan rồi thân xác tả tơi đau!

Trong cơn đau, ta thấy mình phiêu lãng
Chốn thân tiên chưa một lần ghé đến
Trời bỗng sáng đưa ta rời mộng寐
Chợt nhận ra đau đớn chảy về tim!

Trong đau khổ, ta hiểu người cảnh ngộ
Tâm hồn vị tha quên hết giận hờn
Ta vẫn sống với niềm đau rồi sẽ...
Theo thời gian cay đắng biến hư vô...

Trong đau khổ, ta tìm ra thử thách
Ngày từng ngày cố gắng tự nơi ta
Đời thành công, tăng thêm phần giá trị
Bởi vì ta đứng vững thắng khổ đau...

Thu Hương

TRĂNG MẶT

(Trích thi tập Á NGHI & MÙA THU)

*

- Sao mà trăng lại quá thanh
Lộ ra cả nét long lanh mắt người?
- Tại anh hết ngấm lại cười,
Bao sao không nóng đất trời đêm trăng?
- Tại trăng mặt, ngọt quá chẳng
Lộ thêm cả nét kiêu căng chị Hằng?

*

Thế rồi em chẳng hé răng
Thế rồi xin lỗi lãng xăng, thế rồi...

Á Nghi, 16.10.2018

NHỚ NẮNG

Nhóm Cô Gái Việt

Có lần nắng nóng than cùng đất
Đất gọi mưa sang tắm với thu
Trời giận đập chân che kín mặt
Thế là nhớ nắng khóc hu hu...

Kiều Mộng Hà

Chợt gió từ đâu vèn vàng mây
Nắng buông nhẹ xuống thế gian này
Cánh bướm vờn bay quanh khóm cúc
Chiếc lá vàng rơi, đẹp nhất ngày.

Đỗ Dung

Nắng bay theo gió, mùa thu nhớ
Để lại trên trời một vệt mây
Để lại trong tôi vài tiếng thơ
Mây bay...nỗi nhớ vẫn còn đây!

Kiều Mộng Hà

Cô nắng thiếu nữ má hồng hồng
Nắng thu vờn tóc xoa vai gầy
Áo dài lá lướt bay trong gió
Khiến chàng lãng tử ngất ngây say.

Hồng Thủy

Tôi yêu vạt nắng phủ hàng cây
Yêu giọt lung linh soi sáng ngày
Yêu giọt ánh lên hồng đôi má
Yêu giọt vỗ về trên tóc mây.

Thúy M

Em ơi giữ giọt nắng cho tôi
Rồi ngày kia giông bão tới rồi
Giọt nắng mong manh ngày xưa ấy
Có khiến lòng em bỗng bồi hồi?

Thúy M

Nắng vẫn hiền ngoan giọt nắng vàng
Đẹp như áo mới ngày em sang
Hôm nay nắng ấy còn nguyên dáng
Mà em biệt biệt gió mây ngàn.

Song Phương

Cảm ơn em nhé nắng thu sang
Xoay chuyển căn khôn, lá nhuộm vàng
Tím, đỏ ...đù màu sao quá đẹp
Thu là thiếu nữ tuyệt trần gian.

Thềm

Nắng thu hiu hắt mảnh tình thơ
Chiếc bóng bên trời vẫn đợi chờ
Xa vắng người đi buồn tiễn biệt
Miên man giọt nắng mộng hoang sơ.

Minh Giang

Có khi mùa thu bỗng bẽ bàng,
Trời mây u ám, mưa tuôn tràn.
Dallas mấy hôm nay âm ướt,
Chắc là mưa thu...chào đón nàng?

Nguyễn Thị Thanh Dương

NHỚ NẮNG...

Mùa Thu trái lựu nắng hanh vàng
Qua ngõ nhà em anh ngóng sang
Có người con gái sao duyên quá
Dáng đi e ấp, nét dịu dàng...
Mỗi buổi tan trường anh vội vã
Đạp xe nhanh và lòng rộn ràng
Số Trời đã định từ muôn kiếp
Trong trái tim... ghi khắc bóng nàng
Rồi đến một ngày... anh bạo gan
Thốt lời ấp úng xin làm quen
Em cười không nói mà cúi mắt
Như đã trao lời kết mối duyên...
Gần bốn mươi năm tình mặn nồng
Anh dẫu nghèo, em vẫn thủy chung
Một lòng dốc sức nuôi con dại
Trọn đạo tào khang nghĩa vợ chồng
Bây giờ chợt Nhớ Nắng Thu xưa
Nhớ con đường cũ mình từng qua
Chúng ta cùng sánh đôi trong nắng
Mà sao anh lại biệt biệt xa !
Thanh Song ntkp

FA8362651 FreeArt ©

CŨNG NHẤT ĐÓ NHA!

(Trích thi tập: ANH OI)

*

Theo thứ tự, từ thấp lên
Sách em đứng hàng chót... nhất,

CẤP CAO

LỢI GÌ CHO DÂN?

Lãnh đạo cấp cao
Tư cách thấp kém:
Cướp loạn cào cào,

Nên thơ, văn chẳng lênh đênh
Tha hồ kể chuyện... dưới đất.

Không lo phải nổi lênh bênh
(Nếu toàn gọi mây, gom gió
Sẽ phải chịu cảnh bấp bênh
Đón chờ bao cơn bão tố).

Người nhỏ luôn đứng hàng đầu,
Trả bài ít khi nào khớp,
Cô thầy giảng: nghe, thấy mau.
Nhờ luôn được ngồi đầu lớp.

Em vốn là “cô Nhỏ”, nhen
(chẳng... nhỏ nhen mà... nhỏ nhắn!).
Chỉ thích học hỏi, trui rèn
Không với cao như thiên hạ,

Sắp sẵn vắn, vận vì dân
Khổ đau bên kia vô tận
Với một chủ nghĩa vô thần
Ai thương mà không bắt nhen?
Á Nghi, 14.10.201

BẢO TÁP, BẢO DƯỠNG

(Mẹo nhớ HỎI NGÃ)

*

Thuyền ai bảo táp lật rồi
Đứng ra bảo dưỡng mau thôi, giúp người!
Ý Nga, 12.10.2018

BÀN BẠC, BÀNG BẠC

(Mẹo nhớ chính tả: chữ “BÀN”
tận cùng có hoặc không “g”)

*

Họp nhau bàn bạc chuyện chung
Ý hay nói ngắn, anh hùng hiểu ngay.
Ào mờ bàng bạc biện bày
Cái đuôi lác léo chẳng hay tí nào!
Ý Nga, 12.10.2018

*BÀN BẠC: khắp nơi, đây đây

*(BÀN BẠC: Bàn định để giải quyết một việc gì)

Rửa tiền, hối lộ.

Dùng mọi ma mãnh
Tạo cánh, kết bè
Lạm dụng quyền lực
Ăn lăm hội hè.

Thao túng quyền hành.
Trôn thuê, biển thủ,
Càng hám lợi danh,
Càng ngồi ghé bánh.

Cộng sản là thế
Tuyên truyền ai nghe?
Ngày càng tội tệ
Càng cao càng hề!
Ý Nga, 15.10.2018

ĂN VỤNG (LUỒN-LUÔNG)

(Mẹo nhớ chính tả: LUỒN có “g” hay không?)

*

Ngán LUỒN LỘT mới dễ qua
GIÓ LUÔNG có “g”ió, tỏa ra cả nhà.
Ý Nga, 12.10.2018

*LUỒN: (động từ) xô qua, chui qua, len lỏi, nịnh nọt.

*LUÔNG: (danh từ) 1 loài tre rừng, làn (gió, sóng, điện.v.v...),
lối chạy dài

GIẢN-GIẢN? CẢM THÊM LÈU ĐI!

(Mẹo nhớ HỎI NGÃ)

*

Thêm lều cho rộng chỗ nằm
Khỏi cần co giãn làm bầm: -Bớt, thua

*

Vấn đề giãn dị: đất thừa,
Lều dư. Đơn giản, sao chừa? Ngồi lên!
Ý Nga, 12.10.2018

GHỀ-GHỀ

(Mẹo nhớ HỎI NGÃ)

*

Ai ngồi gãi ghề suốt ngày

CHIẾC LÁ UỐN CONG

Sáng nay mở cửa ủa hơi lạnh
Gió tháng mười tạt gãy cành khô
Chậu Sứ hoa tàn vĩa thêm nhánh
Còn tôi khúc khắc với cơn ho.

*Chiếc lá uốn cong theo chiều gió
Gập mình như vãi lay xin tha
Nắng mai nhạt quá, len trong cỏ
Xoa nhẹ hai tay... thở hít hà.*

*Giàn bầu mượt lá, hoa chen chúc
Những quả hồ lô lộ mắt tròn
Mướp đắng hoa vàng đang hạnh phúc
Giấu con so giữa lá xanh ròn.*

*Kìa cây đu đủ vĩa ra trái
Tán lá xum xê bảo vệ con
Giấu giọt lệ buồn luôn sợ hãi
Đông về! Đâu bảo đảm vuông tròn.*

*Sáng nay ù gió heo may, lạnh
Thương quá vườn ổi lá xác xơ
Thời tiết! Biết sao đâu thể tránh!!!
Vô thường từng cái búng, cơn mơ.*

Kiều Mộng Hà

Thu Cắm

Nắng vàng dịu dịu
Lá đỏ muôn màu
Trời se se lạnh
Cho lòng xôn xao

Mới thuở ngày nào

Còn bé thơ ngây
Mong Tết mau đến
Mong hè về ngay

Thoảng chốc nhìn lại
Ngày tháng vụt qua!
Có gì thành đạt?
Còn gì xót xa?

Thu vẫn rực rỡ

Ở đơ nên thế **hỏi** ai cười thâm?

*

**Dọn giường gọn ghế mới nằm
Có đâu ngứa ngáy thương tâm Voi à!
Ý Nga, 12.10.2018**

*GHỀ: bệnh ngoài da gây ngứa hoặc. > **Ghế** lạnh:
hững hờ, nhạt nhẽo

*GHỀ: chia rời ra

HOA HỒNG THÁNG MƯỜI

(Lễ hội mùa hoa hồng tháng mười tại thành phố Tyler, TX)

Em gửi tặng anh lễ hội tháng mười,
Mùi hoa hồng vừa thoảng bay trong gió,
Mùa thu không chỉ lá vàng, lá đỏ,
Có tình em và hoa mới vào mùa.

Như nét son môi làm đẹp mùa thu,
Hoa hồng sau vườn thắm tươi rực rỡ,
Hoa hồng leo đầy trên bờ tường cũ,
Căn nhà khép cổng mà hồn ở đây.

Đi với mùa thu có gió heo may,
Những chiếc lá khô cuối mùa lãng mạn,
Hoa hồng tháng mười vẫn còn trẻ lắm,
Lóng lánh giọt tình một chút mưa mau.

Hoa hồng mùa xuân giác mộng về đâu?
Vẫn còn nồng nàn hoa trong nắng hạ,
Hoa hồng mùa thu những lời tình tự,
Cánh hoa tàn cũng là một bài thơ.

Hồng vàng, hồng trắng, hồng cam san hô,
Hồng đỏ xác pháo, hồng nhung đỏ thắm...
Hoa không là rượu mà em say đắm,
Sắc màu, mùi hương quyến rũ ngọt ngào.

Hoa hồng bụi, phủ mặt đất chờ nhau,
Hoa hồng đầy cành, trăm thương ngàn nhớ,
Hoa hồng leo, tìm nhau dù cách trở,
Chẳng biết lòng anh thích đóa hoa nào?

Em gửi tặng anh mùa hoa tháng mười,
Nhiều loài hoa hồng với hình dáng đẹp,

Cảnh vẫn hữu tình
Nghìn xưa vĩnh cửu
Sao tình mong manh?
Thúy Messegee

Hoa đơn lẻ, hoa từng chùm, hoa kép,
Hoa nào cũng nói rằng em yêu anh.
Nguyễn Thị Thanh Dương

Mùa Thu và Hoa Cúc

Mùa thu là mùa của hoa cúc. Bụi hoa cúc trước sân nhà người viết nở vàng tuyệt đẹp. Người viết cũng yêu hoa cúc và thích đi tìm tài liệu liên quan đến hoa cúc. Bạn văn nghệ của người viết người thì thích làm thơ ca tụng vẻ đẹp của hoa cúc, người thì thích chụp ảnh hoa cúc, người thì viết nhạc về hoa cúc, v.v.

Mỗi người có một sở thích, một đam mê khác nhau, nhưng theo thiên ý của người viết, đam mê về nghệ thuật trong bất cứ lãnh vực nào: hội họa, nhiếp ảnh, thơ văn, hoa cảnh, gia chánh, nữ công v..v.. vẫn là một đam

mê đáng quý vì sự đam mê này sẽ làm thăng hoa đời sống của mình, để mình thấy cuộc đời này vẫn còn đẹp sao! Bạn đồng ý chứ?

Tháng Mười Hoa Cúc dễ thương làm sao với những dòng thơ dễ thương của Trần Mộng Tú:

Bây giờ là tháng mười
Em hiền như hoa cúc
Sao anh không là đất
Cho em ngã vào lòng.

Bây giờ là tháng mười
Em như hoa cúc nhỏ
Sao anh không là gió
Thổi mùa thu vào em.

Bây giờ là tháng mười
Em gầy như nhánh cúc
Sao anh không là mưa
Cúi hôn từng cánh lá.

Bây giờ là tháng mười

Em mong manh như cúc
Sao anh không là nắng
Ôm em ấm một ngày.

Đã được nhạc sĩ Phạm Anh Dũng phổ nhạc và đưa lên Youtube. Xin mời quý bạn thưởng lãm qua link dưới đây:

Tháng Mười Hoa Cúc

Thơ : Trần Mộng Tú Nhạc : Phạm Anh Dũng Hòa âm : Cao Ngọc Dung Tiếng hát Quỳnh Dao

https://youtu.be/AUOH_UfIXPo

và qua ống kính đẹp của nhiếp ảnh gia Hương Kiều Loan với PPS Mùa Thu và Hoa Cúc.

Đẹp quá! Cám ơn HKL nhé.

Hương Kiều Loan – Những PPS Một

Đời – Mùa Thu và Hoa Cúc

[Xin Bấm Vào Đây Để Mở PPS](http://t-van.net/?p=8002)

<http://t-van.net/?p=8002>

t-van.net > Góc Tranh

(Nguồn: <http://t-van.net/> T. Vân & Bạn Hữu)

Xin mời quý bạn đọc dưới đây một tài liệu được người viết sưu tầm nói về hoa cúc để chúng ta cùng tìm hiểu thêm về loại hoa quý này nhé.

Hoa Cúc và văn nhân nghệ sĩ

Về hoa, các văn nhân Trung Quốc thường gán cho từng loại hoa một đức tính, một ý nghĩa tượng trưng văn học nào đó, và các họa sĩ đã tiếp thu toàn bộ những quan niệm này. Chẳng hạn Chu Đôn Di đời Tống từng nói: “Trong các loài hoa, cúc là kẻ ẩn dật, mẫu đơn là kẻ phú quý và sen là bậc quân tử vậy.” (Cúc, hoa chi ẩn dật giả dã; mẫu đơn, hoa chi phú quý giả dã; liên, hoa chi quân tử giả dã).

Quan niệm cúc là kẻ ẩn dật có lẽ phát xuất từ Đào Tiềm tức Đào Uyên Minh đời Tấn, một thi sĩ vĩ đại, chán cảnh làm quan luôn cúi, treo áo từ quan, hưởng thú điền viên, vui cảnh nghèo, thích uống rượu chơi cúc và nhân du. Người đời khen ông là bậc ẩn dật cao khiết. Trong bài Âm Tửu của ông có nhắc đến hoa cúc: “Hái cúc dưới giậu đông, thơ thới nhìn núi Nam.” (Thái cúc đông ly hạ, du nhiên kiến Nam Sơn). Người ẩn sĩ này uống rượu ngắm cúc để quên cảnh náo nhiệt, trầm luân trong đời, cho nên hoa cúc cũng là biểu tượng của bậc quân tử ẩn dật lánh đời vậy. Đào Tiềm từng thốt rằng: “Hoa cúc mùa thu có sắc đẹp, phơi lộ nét anh tú, khiến ta quên tình buồn, lánh xa tình đời.” (Thu cúc hữu giai sắc, áp lộ tuyết kỳ anh, phiếm thử vong ưu vật, viễn ngã di thế tình).

Người giàu có ưa chuộng màu sắc lộng lẫy rực rỡ của mẫu đơn. Mẫu đơn là loài hoa quý hiếm, chỉ có bậc quyền quý đài các mới chơi hoa này. Cho nên mẫu đơn là biểu tượng của sự giàu sang phú quý.

Hoa sen là cốt cách của bậc quân tử. Đẹp và ngát hương, gân bần mà chẳng tanh bần. Dù cuộc đời ô trọc, nhân tình âm lạnh, bậc quân tử vẫn giữ được tiết tháo của mình, thơm tho và tinh khiết như đóa sen kia. (Nguồn: Trích trong ý tưởng biểu tượng hội họa Trung Quốc)

Một tài liệu khác về hoa cúc rất hay, xin mời quý bạn cùng đọc với người viết nhé.

Hoa cúc vàng trong nắng

Nói tới hoa cúc là ta nghĩ ngay đến màu vàng, song thực ra cúc gần như có đủ các màu: Cúc trắng, cúc đỏ, cúc tím, cúc nâu, cúc hoa cà. Theo thống kê trên toàn thế giới có đến hàng ngàn bông hoa thuộc họ cúc. Sắc vàng và sắc cam rực rỡ của những bông hoa cúc tiền. Cúc bách nhật màu tím hàng trăm ngày vẫn không rụng cánh, đổi màu. Cúc vạn thọ cánh vàng đậm có viền đỏ. Có giống cúc dây, trồng trên ban công rủ xuống như một dòng suối màu vàng gọi là kim tuyến, hay màu trắng gọi là ngân tuyến. Lại có loài cúc mọc, cành lá hình dáng đẹp, sống rất lâu năm, người ta thường trồng trong chậu để tạo dáng hoặc trồng ghép vào các hòn non bộ.

Hoa cúc là loại hoa không chỉ được ưa chuộng tại Việt Nam mà rất nhiều nước trên thế giới cũng xem hoa cúc như một giá trị tinh thần rất sâu sắc. Trong quốc huy của người Nhật có hình hoa cúc, và tẩm huy chương cao quý nhất của người Nhật là Huân chương Hoa Cúc, vì người Nhật coi hoa cúc tượng trưng cho mặt trời. Người Nhật, Trung Quốc, Đại Hàn thường tổ chức những lễ hoa cúc rất tưng bừng. Các nhà nghiên cứu về hoa cho biết, hoa cúc đã xuất hiện trên trái đất từ rất lâu. Người ta đã tìm thấy hoa cúc trong những di vật cổ đại từ rất lâu đời.

Theo phong thổ xưa, khi thu đến, đông sang, các loài hoa khác đều tàn lụi, chỉ có cúc vàng đua nở, "khi cúc trở hoa, các hoa khác không còn", nên cúc được tán tụng là "cúc ngạo ngàn sương", "cúc là hoa tài tuyệt hảo của mùa thu"... Những năm trở lại đây, không cần phải đến mùa thu mà người ta có thể nhìn thấy hoa cúc vào bất kỳ mùa nào trong năm nhờ vào những kỹ thuật tiên tiến.

Thân cúc vàng chia nhiều nhánh. Hoa vươn nở ở đầu cành. Những cánh hoa xúm xít kết hợp hài hòa quanh đám nhụy li ti màu xanh non. Hàng ngàn cánh hoa vàng rực bao bọc xung quanh những nhụy hoa li ti. Nhiều cánh hoa tiếp theo từ nhỏ tới lớn dần, lần lượt vây quanh ở những vòng ngoài sắc vàng tươi thắm hơn. Đài hoa xanh có nhiều lớp cánh bao bọc giữ cho những cánh hoa khẳng khít mãi bên nhau. Mỗi cây hoa cúc có rất nhiều cành và ở mỗi đầu cành luôn luôn là những nụ hoa đang chờ ngày vươn mình hé nở. Thường rất nhiều hoa và nụ trên một cây nhưng hoa cúc vẫn không mất đi màu xanh, những chiếc lá cũng vươn mình theo những cánh hoa lunh linh. Lá hoa tạo cho hoa có một vẻ đẹp rực rỡ hơn, những chiếc lá với thiết kế đường cong uốn lượn rất mỹ thuật.

Ngoài vẻ đẹp quyến rũ, điều đặc biệt làm cho người ta thích hoa cúc hơn nữa là chính là vẻ đẹp bền lâu của những bông hoa và mùi hương quyến rũ khi hoa nở. Hơn nữa, dù khi hoa không còn tươi tốt, dù lá đã úa vàng thì những cánh hoa, lá khô héo ấy vẫn "son sắt" không lìa bỏ cành. Đó ai nhật được hoa lá cúc tàn nằm trên mặt đất. Đôi khi ta thấy quanh gốc cúc có hoa lá rơi rụng thì chỉ là do cúc bị sâu bọ cắn phá. Vì đặc điểm này mà từ ngàn xưa hoa cúc vàng đã được biểu trưng cho người quân tử "mai, lan, cúc, trúc" "muốn ám chỉ sự trung thành và cương quyết, trước sau không thay đổi. Hoa cúc vàng được đặc biệt yêu thích ở những nước phương Đông, người ta thường có thói quen thưởng thức ngắm hoa cúc nở hay chưng những chậu cúc trong nhà.

Hoa cúc vàng sau khi được phơi hoặc hãm khô dùng để ướp với trà rất tốt cho sức khỏe. Dùng trà hoa cúc vàng sáng sớm mỗi ngày và trong một thời gian dài để kéo dài vẻ trẻ đẹp và thanh nhiệt cơ thể. Trà hoa cúc thích hợp với những người đã có tuổi, muốn tìm về chốn bình yên, trà hoa cúc tạo cảm giác thư

thái an nhàn cho người thưởng thức. Ngoài ra hoa cúc còn được dùng như một vị thuốc điều trị nhiều bệnh khác rất công hiệu ... Hoa cúc vàng là biểu tượng và truyền thống của ngày Tết Việt Nam, hãy cảm nhận vẻ đẹp của những bông hoa cúc vàng khoe sắc rực rỡ.

(Nguồn: Trích trong viettruyen.vn/tanghoa)

Xin mời thưởng thức Youtube Portland Hoa Cúc Mùa Thu do người viết thực hiện sau khi đi xem triển lãm hoa cúc ở Portland năm 2013.

Youtube Portland Hoa Cúc Mùa Thu

<https://youtu.be/1AO8n1bd5wo>

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi- MCTN439-ORTB 854-1010-18)

CAY ĐẮNG CHUA NGOA!

(Trích thi tập: AI BIỂU)

*

*Thâm thấu thì phải ngấm qua
Người ta ngọt ngào không muốn
Thì cho nếm vị chua ngoa
Đắng cay: nếm cho vừa ý!
Á Nghi, 11.10.2018*

100 NĂM VẠN KHÔNG!

(rích thi tập AI BIỂU)

*

*-Hành trình chinh phục em
Sao mà đầy lắc léo
Bao nhiêu điều kiện kèm
Không trợ thủ đắc lực.*

*Mưa như trút, ướt nhèm
Chẳng ai thềm để ý;
Trời nắng chang chang thêm
Chỉ mình anh ngậy ngọt?*

THIU THÌ ĐỒ!

(Trích thi tập ANH OI!)

*

*Anh ơi! Buồn ngủ thiú thiú
Thì mau đem đồ anh yêu cho rồi
Đồ lên... chiếc nệm tuyệt vời
Ngủ ngon anh nhé! A... ời... em ru!
Á Nghi, 11.10.2018*

VỆT NẮNG HOÀI THU

*Mưa chi mưa mãi
Cho lòng u hoài
Thêm thương nhớ ai
Tình đó chẳng phai.*

*Mưa ơi! Mưa mãi
Cho mắt lệ cay
Gió cũng thổi dài
Tóc bay ai vuốt!*

*Mưa sao lạnh buốt
Từng giọt nhót tim
Sầu này ai buộc?*

*Chịu gió lạnh, mưa mùa
Duyên vẫn chưa chịu thắm,
Guốc em ngày càng khuya
Tình tôi thêm nồng đậm.*

*Thơ tôi làm sai vẫn
Nên tim em lạc điệu?
Mắt nhìn đã thân... thân...
Sao em vẫn kênh kiệu?*

*Chưa một lần hẹn hò
Dù trăm lần gặp gỡ
Em cứ hoài giả đò
Cho tình thêm bờ ngỡ.*

*Thân anh đã trót trao
Sao em chưa gửi phận?
Ngổ ngáo đã ngọt ngào
Mà tình không kẻ cận.*

*

**-Vì ông không thương dân,
Cũng chẳng hề yêu Nước
Trăm năm cũng không gàn?
Nói chi vài dặm bước!**

*Mấy mùa thay lá thu
Tình cứ mà áp ù!
Á Nghi, 9.10.2018*

TÌNH NGUYỆN KHÔNG CÔNG

(Trích Biếm Thi: TÌNH CƯỜI NÈ ANH)

*

*- Làm quen được em, anh mừng
Mừng này là mừng hết lớn:
Tương lai sao mà sáng trưng
Đường đời rồi sẽ thơ thới!
- Hết lớn thật rồi đó nha!
Hèn chi nói như con nít,
Nụ cười luôn rục rờ ra
Vậy thì thừa anh tử tế:*

*Giúp em trải đậu, hái cà
Cho bớt say... men ái mộ
Công việc nằm nheo nhóc nhà*

Đau thấu ... trời im.

*Mưa còn mưa mãi
Cho đời hư vô
Cho bao lệ chảy
Tuôn xuống ngập hồ.*

*Mưa đưa thu xưa
Một trời kỷ niệm
Đôi môi đong đưa
Tình vừa nở nụ.*

*Bao đêm quên ngủ
Nhật ký ghi gì?
"Tim chừ có chủ
Mời rủ... Sân si".*

*Mưa vừa chợt dứt
Vết nắng hoài thu
Cổ nhồi đuối sức
Bứt dứt mây mù.*

*Hoàng hôn bỗng chup
Buội Phấn góc hiền
Hiền lành nở rục
Toả sáng thiên nhiên
Tâm **Như** bỗng hiện.*

Kiều Mộng Hà

Oct 09-2018

THIỆN?

(Trích thi tập KÍNH VẠN HOA)

*

*Ông thách thức tất cả
Đòi đỡ ngôi, phá nhà
Chửi người vô tội và
Người nào chịu thứ tha?*

*Ngày: sân si khắp ngã
Tòa chưa xử, xử tòa,
Đêm đòi đánh, đấu đá,
Mắng người thật cay chua.*

Cắm cứu người, từ thiện,

Thì giờ đâu “mình... lớn... nhỏ”?

*

- Ừ! Để anh chia chác cho
Không cần phải kêu cầu cứu
Ruộng đất thẳng cánh bay cò
Mà chồng con lại chưa có.

Để anh giúp em được không?
Sinh con, một nhà nheo nhóc
Anh làm, em khỏi ra đồng
Chỉ cần ở nhà... sai bảo.

Tình nguyện làm chồng: **không công!**
Á Nghi, 7.10.2018

LẦN RANH HÁN, VIỆT

(Trích thi tập: PHẢI DẸP SẠCH VIỆT GIAN)

*

Có điểm yếu, hớ hênh làm sao đánh?
Giữ lũy thành: điểm quan trọng thức canh,
Đánh kẻ thù: tìm yếu điểm chiếm nhanh,
Giặc tứ phía sao loanh quanh, đừng đĩnh?

Ý Nga, 6.10.2018

*Điểm yếu (tiếng Nôm) = điểm không mạnh.

*Yếu điểm (Hán Việt) = điểm quan trọng, chỗ cốt yếu.

Vậy mà dạy người: thiên,
Lập trung tâm, phát triển
Giữa bạch nhật, thanh thiên?

Thiên không trên bàn tọa,
Thiên ở tại tâm ta,
Giữ cho lòng yên ả,
Gia đạo mới an mà.

Nếu tâm hồn cao cả
Bạn bè ai kêu ca?

Miệng đừng lóe lên lửa

Là đã dạy hiền hòa.

Ý Nga, 8.10.2018

GIẶC!

(Trích tuyển tập thơ văn CHI EM OI!)

*

Thù ngoài khác máu, tanh lòng;
Thù trong khát máu, chiêm xong tanh mồm:

-Dân mình giết, kẻ thù ôm!

Đảng này có giới? Ôm đồm bò khôn?

Bò khôn lớn nhỏ lũy, đồn?

Giặc vây tứ phía, tự chôn chính mình!

Ý Nga, 6.10.2018

Ghen Bóng Gió

Tranh A.C.La
Trích thi tập AI BIỂU

5.10.2018 #7045

Nghe chắc chắn còn chưa rõ
Nghe “phong phanh” sao mà tin?
Tin đồn rĩ tai nên bỏ,
Tình cảm phải biết giữ gìn!

Phong phanh* dễ trúng gió lắm!
Mây bay, gió thoảng: để nhìn,
Em vin vào chi cho khô?
Cái bóng ai mà thềm xin?

Mây nào đừng yên một chỗ?
Bóng nào hiện hữu hơn em?
Anh cười một cô công chúa
Không làm phò mã lem nhem!

Tôi Yêu

Khi đọc tựa đề bài viết hôm nay, chắc hẳn nhiều đọc giả của người viết sẽ lấy làm ngạc nhiên và thắc mắc: “Lạ nhỉ! Một người “không còn trẻ nữa” đang ở độ tuổi U70, phụ trách mục **Một Cõi Thiên Nhân** trên Oregon Thời Báo mà lại dám thốt lên hai chữ “Tôi Yêu”. Sao còn dám yêu nhỉ?

Bạn ơi, tình cảm con người bao la không giới hạn: tình yêu thiêng liêng từ bi, bác ái của Chúa, Phật đối với con người, đối với muôn loài, muôn vật, tình yêu quê hương đất nước, tình yêu cao cả của mẹ cha, tình yêu nồng nàn say đắm của gái trai đôi lứa... Chính sau những giờ phút quay cuồng, bon chen, chạy đua theo vật chất, con người tình cảm nơi chúng ta ở xứ lạ quê người lại càng sống dậy hơn bao giờ hết. Chúng ta vẫn muốn tìm về những kỷ niệm đầu yêu của thời hoa mộng cũ, của tuổi học trò xa xưa, lằm cẩm chuyện yêu đương để mà thương tiếc ngậm ngùi.

Mùa thu là mùa của thi nhân và Tình Yêu. Chắc hẳn mỗi người trong chúng ta, ít nhất trong suốt cuộc đời của mình, vẫn thích được làm thi sĩ và được yêu đương dù chỉ một lần. Riêng đối với người viết, ngay từ thuở còn bé, đã từng ôm mộng lớn lên trở thành thi sĩ của Tình Yêu. Khi còn trẻ, người viết đã biết yêu màu Tím, màu của mộng mơ, của lãng mạn trữ tình qua tâm tình dưới đây:

TÔI YÊU MÀU TÍM

Tôi yêu nét mực tím ngày thơ
Nguêch ngoạc trên trang giấy học trò,
Ép lá mỏng tôi làm mực tím
Đòi sao đẹp quá! Thuở còn thơ.

Lớn lên tôi thích màu hoa tím
Hoa sim thanh đậm nét sâu mờ
Những buổi chiều vàng tia nắng lịm
Dạo đôi hoa tím dệt vần thơ.

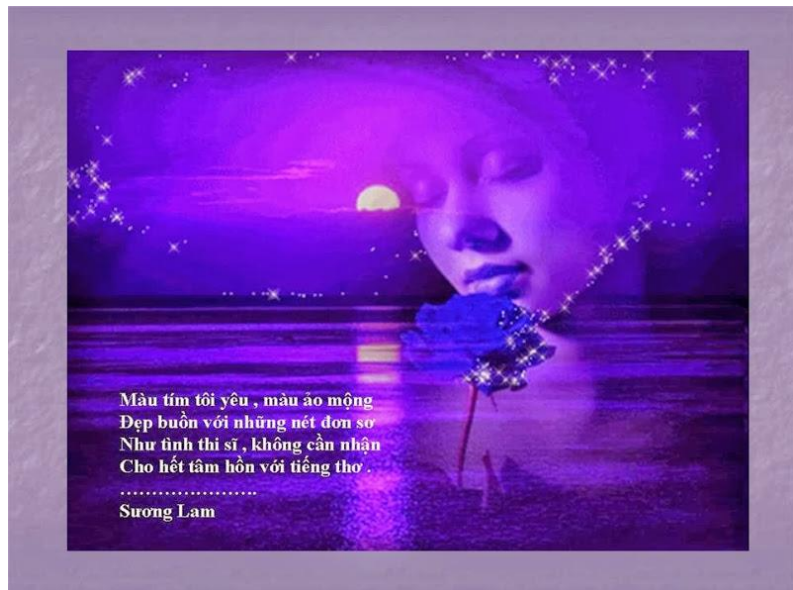
Thi sĩ tôi yêu tà áo tím
Dịu dàng tha thướt, nét đơn sơ
Mộng mơ tha thiết, tình say đắm
Gởi trọn trong màu áo tím mơ.

Tôi yêu những buổi chiều mây tím
Biên biệt chân trời đẹp ý thơ
Rung mi buồn dậy hồn thi sĩ
Đem trái tim mình dệt ý thơ.

Màu tím tôi yêu, màu ảo mộng
Đẹp buồn với những nét đơn sơ
Như tình thi sĩ, không cần nhận
Cho hết tâm hồn với tiếng thơ.

Sương Lam

Mời quý bạn thưởng thức bài thơ Tôi Yêu Màu Tím của Sương Lam, Hương Nam diễn ngâm qua link dưới đây. Cảm ơn Hương Nam nhé.

<https://drive.google.com/file/d/0BwY0MNZE4-FFc3d0T0YyWWpSMUVHR2NqVVhUSnotSTh6MGVN/view>

Lớn lên, con tim tình cảm của tôi đã rung động với tình yêu ngọt ngào qua nụ cười ánh mắt của tình nhân và khắc khoải đau buồn vì vận nước đổi thay, khi quê mẹ đã mất vào tay người Cộng sản và tôi phải sống tha hương nơi xứ lạ qua tâm tình dưới đây:

Thi Nhân Tình Yêu Và Quê Hương

Tôi cũng có một tình yêu lãng mạn
Yêu nụ cười, nhớ ánh mắt tình nhân
Vào mỗi khi thu đến lá rụng dần,
Trên phố vắng, thu vàng mùa nhung nhớ.

Tôi cũng có một đôi lần nức nở
Khi đông sang nhìn tuyết đổ ngoài song
Cảm thấy buồn vợ vắng, nhớ mệnh mông
Đến kỷ niệm, đến cố nhân ngày cũ.

Tôi đã ngắm mùa xuân hoa hé nụ
Nơi vườn hồng ở thành phố Portland
Muôn nghìn hoa khoe sắc giữa trời xanh
Trong thoáng chốc, ngỡ mình trên thượng giới.

Tôi cũng thích lang thang khi hạ tới
Ở công viên dưới bóng mát cây xanh
Hoặc đắm mình trong làn nước trong xanh
Của suối mát, sông dài nơi xứ lạ.

Tôi, thi sĩ, tình yêu là tất cả
Vì đó là rung động của con tim,
Một nụ cười, chiếc lá rụng, cánh chim
Cũng đủ khiến lòng thi nhân xúc động.

Xin đừng trách thi nhân ưa cõi mộng
Vì cuộc đời thực tế có gì vui
Đời sắc không, khi nhắm mắt buông xuôi
Có đem được gì theo ngoài tay trắng.

Vậy khi sống tại sao ta lại chẳng
Sống cuộc đời có ý nghĩa thanh cao
Yêu quê hương, yêu đất nước, đồng bào
Bằng tất cả những gì thành thật nhất.

Bạn vui chăng khi quê hương đã mất

Bởi ty hiềm, bởi đồ ky, rẽ chia
Bởi lợi danh, nên cốt nhục phân lìa
Tội lỗi ấy, Bạn, Tôi cùng gánh chịu.

Vậy một phút, Bạn, Tôi cùng truy niệm
Đến những người vì Tổ Quốc hy sinh
Cho chúng ta được sống cảnh an bình
Trong sung sướng, trong tự do, hạnh phúc.

Sương Lam

Qua xứ lạ, bây giờ là mùa thu, mùa của tình yêu, sau khi trải qua những thăng trầm trong cuộc sống, qua thời gian và tuổi đời, tình yêu của tôi không còn lãng mạn tình tứ như ngày xưa nữa mà chuyển hóa thành tình yêu nhẹ nhàng, tinh lặng của người con Phật biết tu tâm dưỡng tánh qua tâm tịnh dưới đây:

Bài Tình Thơ Mùa Thu

Bạn đã thấy Thu về rồi đấy nhỉ
Trên sườn đồi, bên khe núi, vườn sau
Lá trên cây nay đã đổi sang màu
Đỏ tím thắm hay úa vàng âm đạm.

Khắp mọi nẻo sương lam giăng màu xám
Gió thu về thổi nhẹ chiếc lá rơi
Những lá kia cũng sắp sửa chia rời
Thân cây mẹ để rơi vào lòng đất.

Nhìn cảnh ấy lòng chợt buồn chắt ngất
Ngẫm cuộc đời nào có khác lá kia
Cũng xanh tươi, cũng héo úa, chia lìa
Là cát bụi lại trở về cát bụi!

Dẫu quyền thế, dẫu sống lâu trăm tuổi
Dẫu ngày nào má thắm nét xuân xanh
Dẫu cuộc đời lao khổ hoặc an lành
Rồi cũng phải ra đi hai tay trắng.

Như chiếc lá ngày nào còn trĩu nặng
Trên cành cao tạo bóng mát cho đời
Rồi thu về, lá vàng úa, rơi rơi
Trên phố thị, lá biến thành loài rác.

Con người mãi vẫn đam mê tạo tác
Tham, Sân, Si, oán ghét, hận thù nhau
Có biết chẳng rồi cũng đến ngày nào
Về lòng đất với bao nhiêu nghiệp tội.

Xin dừng lại đừng tạo thêm tội lỗi

Hãy trao nhau tình thân ái, thương yêu
Trao nụ cười, làm điều thiện cho nhiều
Thì hiện tại sẽ thân tâm an lạc.

Làm việc thiện, tránh bớt làm điều ác
Tỏa tâm lành đến khắp mọi chúng sinh
Đổi xử nhau xin dùng một chữ Tình
Thuận Thiên Lý, Nhân Hòa và Đạo Nghĩa.

Sương Lam

Dẫu sống xa quê hương nước Việt, nhưng tôi vẫn là người Việt Nam máu đỏ da vàng, trái tim tình cảm của tôi vẫn còn yêu nơi chôn tôi đã sinh ra và lớn lên, nơi có con sông xanh ở quê ngoại Cần Thơ, nơi có con đê dài ở quê nội Long An và nơi có mấy nhịp cầu tre của quê chồng Gò Công:

“...Tôi yêu quê tôi yêu lũy tre dài đẹp xinh
Yêu con sông xanh dâng cát hoe vàng bên đình
Yêu trắng bông loi trên má cô hàng đẹp xinh
Và yêu mấy nhịp cầu tre là đây đang dựng mùa hoa.

Tôi yêu đơn sơ qua mái tranh nghèo mẹ quê
Yêu duyên nên thơ trong tiếng khoan hò ước thề
Yêu con đê xưa đưa lối qua chợ làng xưa
Và yêu mấy nhịp cầu tre là đây anh chờ em về ....”
(Trích trong nhạc phẩm *Tôi Yêu* của nhạc sĩ **Trịnh Hưng**)

Để rồi phải đau buồn thốt lên:

“Là dân Việt, người có tuôn lệ ngấn
Khóc nỗi buồn nhược tiểu nước Việt Nam
Một con cò, để thỏa mãn lòng tham
Của những kẻ có quyền uy sức mạnh”

Và tha thiết kêu gọi mọi người:

“Xin đừng mộng chuyện công hầu khanh tướng
Xin đừng mơ chuyện mưu bá đồ vương
Xin hãy làm một người Việt bình thường
Yêu đất Việt vì ta là người Việt.”
(Trích trong bài thơ *Nỗi Buồn Nhược Tiểu*-Thơ **Sương Lam**)

Tôi sinh ra và lớn lên ở Sài Gòn cho đến ngày tôi phải cất bước ra đi đến một phương trời xa lạ khác. Tôi vẫn yêu Sài Gòn và "Sài Gòn của tôi" vẫn ở mãi trong trái tim tình cảm của tôi.

Mời quý bạn cùng tôi xem lại:

Sài Gòn Của Tôi (Saigon of Mine) do Ian Bui thực hiện Youtube qua link dưới đây:

https://youtu.be/uPBq_6bJ3MY

Hy vọng bạn cũng có những tình yêu như "Tôi Yêu", bạn nhé!

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 438-ORTB 853-10318)

SAO MÀ MÍT ƯỚT!

(Bút ký)

Cô bé học trò buồn xo cả buổi học, nó dường như không hề tập trung vào một câu nào của bài học cả. Tôi phải kiên nhẫn đợi đến giờ ra chơi mới hỏi han tâm sự được:

- *Hôm nay em có chuyện buồn sao?*

Tự nhiên cô bé òa khóc. Tôi nghi em bị bạn bè bắt nạt nên cố ngon ngọt dò hỏi cho ra chuyện. Phải mất khá lâu em mới thổ lộ:

- Dạ mẹ của em hông thương em nên cứ bắt em làm những “chiện” mà em hông muốn.

Vừa nói em vừa lôi ra một bọc nylon cho tôi xem một trái táo (trái bom) được chẻ sẵn làm 6. Tôi đưa mắt nhìn em, gò theo sự chờ đợi một lời giải thích. Mãi rồi em cũng ngưng thút thít và nói:

- Dạ ngày nào mẹ cũng bắt em phải ăn một trái, trong khi em hông ưa. Hôm nay mẹ nói nếu em không ăn mà đem liệng thùng rác thì mẹ **không... nuôi em nữa.**

- Rồi em có nói cho mẹ biết là em thích trái khác không?

- Dạ không!

- Em không nói thì làm sao mẹ biết mà mua?

- Dạ... tại... em... **hông thích trái cây nào hết chơn.**

- Vậy tại sao mẹ chọn trái táo cho em?

- Dạ vì... nó là trái mà em... **ít ghét nhất.**

Tôi phì cười, ôm em vào vòng tay, rồi tôi kể cho em nghe, rằng tôi thèm Mẹ của tôi cũng “bắt” tôi như... thế biết là dường bao và nhân mạnh rằng đã từ mấy chục năm nay tôi chẳng được Mẹ mua trái cây cho ăn, nói gì đến mua rồi cắt sẵn như vậy. Thế là con bé bắt đầu hỏi:

- Dạ sao vậy cô? Bộ cô **không có mẹ nữa** sao?

Thật là nghẹn ngào khi tôi phải tóm tắt cho một đứa trẻ hoàn toàn ngây thơ hiểu trong vòng chỉ vài phút rằng Mẹ tôi đang bệnh nặng lắm mà tôi không thể về để báo hiếu và săn sóc với thân phận thuyền nhân ty nạn chính trị của mình từ năm 1980. Không ngờ sau những câu hỏi tới tấp của con bé về Mẹ của cô giáo, đến một lúc, tôi phải tìm cách kết thúc câu chuyện để chạy đi photocopy vài tài liệu về văn phạm Việt mà học trò đã hỏi lúc nãy cho kịp, trước khi giờ chơi chấm dứt:

- Ai **cũng phải có mẹ cả**, dù mẹ đã chết thì vẫn **còn mãi trong tim mình!**

Tôi đùa:

- Bây giờ mà cô được Mẹ của cô mua cho bất cứ một trái gì thì cô cũng nắm lấy nó mà ăn ngay, không cần phải dao, kéo cắt ra sẵn làm 6 như thế này đâu em ạ!

Con bé bắt chợt cười ngất và chỉ lên tấm bảng hãy còn hình trái mít to **với cái vỏ nổi đầy những gai nhọn tua tủa**, mà tôi vừa vẽ lúc nãy, để giải thích cho học trò nghĩa của 2 chữ “mít ớt”, mít tươi, mít khô, mít non, v.v. khi một học sinh đã hỏi (mít khô là loại sau này họ sấy khô và bán nhiều trên thị trường đồ ăn vặt). Con bé cười:

- Kể cả trái mít tươi đó hay sao cô?

Thế là chẳng những học trò mà cả cô giáo cũng cười chảy cả nước mắt.

Được một lúc, con bé ôm lấy cô giáo và tình nguyện đi theo giúp cô làm bản sao tài liệu, nó bên lén hứa hẹn:

- Dạ! Từ nay em sẽ ăn hết bất cứ thứ trái cây nào mà mẹ mua.

- Ủ giỏi đó! Nhưng đừng **ăn vỏ mít** nha! Nhớ **ăn... giùm cô nữa** nghe.

- Dạ! Em sẽ nhớ!

*

Tuần lễ sau đó cô học trò mang vào lớp đưa tôi một chùm nhãn hãy còn cành lá, tôi chia đều cho cả lớp và hỏi em:

- Em đã ăn chưa? Tại sao em mang nhãn cho cô?

Con bé lí nhí:

- Dạ em có ăn rồi, em ăn hết trái cây mỗi ngày mẹ dọn ra luôn, nhưng em **hông có ăn vỏ chuối à nhen.** Em đem theo tại cô nói: “**Nhớ ăn giùm cô nữa**”

Thì ra con bé đã không hiểu nghĩa bóng trong câu nói. Không biết con bé đã vùi vĩnh thế nào để có được chùm nhãn này? Hy vọng mẹ của em đã không hiểu rằng: “**Cô giáo bắt con ăn trái gì thì phải chia cho cô ăn y như vậy**”

*

Thế là hôm ấy tôi lại có một bài học mới cho cả lớp để phân biệt sự khác nhau trong cách nói của người mình: “*ăn giùm*” và “*chia sẻ*”.

Ý Nga, 4.10.2018

ĐÀO HOA SAO KHÔNG ĐÀO, CHẴNG HOA?

(Tặng chị H)
(Trích thi tập TÌNH SẦU)

*

Vỡ con huyền mộng trong tình
Ai đem tất cả bất bình ra... chiêm,
Ninh như, hàm nát thề nguyên;
Xào cay, trộn đắng mỗi duyên bẽ bàng.

Tâm hồn tồn tại ngọn ngang
Rượu cay, thức nhắm “*mỗi màng*” xôn xang
Đêm say lệ nhỏ hai hàng
Mang mang nỗi nhớ thương nàng khoe khoang.

Được thua đã quá rõ ràng
Trái tim đâu phải thép gang, bất cần
Hôm nào tình mới thanh tân
Hôm nay phản bội, vong ân: **chính chàng!**

Chẳng ai lẫn quẩn ngó ngang
Tắm thân trác táng trẻ tràng phận duyên.
Á Nghi, 3.10.2018

TU TẠI TÂM!

(Trích thi tập: LÒNG NHÂN TỪ)

*

“*Con chọn vợ chúng thương
Đừng bắt chúng ly biệt,
Đời biết đâu mà lường
Người không “thương”, sao biết?
Cầu làm sao dầu chìm?
Nguyện thế nào đá nổi?”**

Người cứ khó dăm dăm
Làm sao tồn tại nổi?
Cứ cảm rà, cảm rằm,
Bạ ai cũng dọa dẫm,

THU XƯA VỪA GHÉ

Hôm qua ra vườn nhặt
Chiếc lá xanh xa cành
Lá buồn thiu cúi mặt
Giấu giọt sầu long lanh.

Sáng nay mây trôi bay
Đôi chim im... lười biếng
Câu: Thu bắt tái lai
Của ai? Vừa hiển hiện!

Gió chờ lá về đâu?
Thỏ dùm tôi nổi sầu
Chênh vênh ngày tháng rụng
Bóng chàng! Chim hải âu.

Chiều tàn hạt nắng tan
Tình treo theo ký ức
Trái tim vết tím loang
Sợi chỉ nào bứt đứt.

Chờ Thu, cúc nở rục
Người ơi! Giờ ở đâu?
Bài thơ chưa ráo mực
Trăng chéch mái Tây lầu.

Kiều Mộng Hà

BUỒN ƠI!

(Trích tuyển tập thơ văn CHỊ EM ƠI!)

*

“*Đồng bào, đồng hương” ngả ngón
Tục tần trân tráo, nhọn nhọn,
Mặc cho ngoại nhân nham nhở
Tô phở nhà hàng hóa hờn!*

*Bù xù tóc đỏ, dị, hiếm,
Chẳng ai là bà-già-trầu,
Không mái đầu nào sương điểm,*

Vác bộ mặt hằm hằm
Tâm làm sao nhẹ nhõm?

Sáng la lối om sòm,
Chiều mắng con, đánh cháu
Hạnh phúc tôi om om
Làm sao không điên đảo?

Kẻ hay giận, lắm hờn
Mặt mày mới cau có!
Người hay cười nhiều hơn
Da làm sao nhăn nhó?

Đổ bệnh chẳng ai chăm?
Tại Bạn làm quá đáng!
Hãy quý trọng tình thâm
Làm điều thích đáng nhé!
Ý Nga, 1.10.2018
*Ý của Thầy T.P.H.

Tím, hồng, chen nhuộm vàng, nâu.

*Cô đơn tăng thêm một nấc
Dù đang ngồi giữa “đồng bào”
Ta nghe lẻ loi, đơn độc
Trong câu chuyện họ xôn xao.*

*Bỏ về, lang thang bụng đói
Xót xa pha lẫn ngỡ ngàng
Cán bộ mới qua du lịch?
Đại gia nào sao nghênh ngang?*

*Ra khỏi “ngục tù khép kín”
Không chút hương cũ Quê Nhà
Mất gốc, phô trương toàn ngọn
Ta buồn, tìm giọt lệ sa.
Ý Nga, 2.10.2018*